

วิสัยทัศน์

“เป็นผู้นำการจัดการสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไม้ของ อ.อ.ป. ”

พันธกิจ

1. พัฒนาที่ดินสวนป่าให้เป็นสวนป่าเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าเศรษฐกิจตามศักยภาพสวนป่า
2. ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ พัฒนาระบบ และสร้างกลไกการตลาดไม้เศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม
3. ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมไม้ และส่งเสริมชุมชนท้องถิ่นด้านอุตสาหกรรมไม้
4. วิจัยพัฒนาการปลูกและใช้ประโยชน์จากไม้เศรษฐกิจ
5. ปรับโครงสร้างทางการเงินทั้งระบบ พัฒนาสินทรัพย์เพื่อสนับสนุนภารกิจขององค์กร
6. พัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยใช้สวนป่าเป็นฐาน
7. สงวน อนุรักษ์ บริบาลช้างไทย และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. พัฒนารูปแบบบริการอย่างครบวงจร พัฒนารูปแบบท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

ด้านเศรษฐกิจ

1. พัฒนาและบริหารสวนป่าไม้เศรษฐกิจให้มีผลผลิตที่พอเพียง และมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
2. ดูแลและบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าตามหลักวิชาการและปรับปรุงกระบวนการบริหารงานตามงบประมาณที่ได้รับ ลดต้นทุนการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
3. พัฒนาบุคลากรสวนป่าให้ปฏิบัติงานอย่างเต็มศักยภาพ

ด้านสังคม

1. การส่งเสริมการสร้างงานแก่ราษฎรในบริเวณพื้นที่สวนป่า และใกล้เคียงสวนป่า
2. การสนับสนุนนโยบายของรัฐในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยการจัดการสวนป่าให้มีคุณภาพรักษาปกป้องสิ่งแวดล้อม มีคุณค่าทางเศรษฐกิจและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการบริการและอำนวยความสะดวกให้กับชุมชน เช่น ทุนการศึกษา อุปกรณ์กีฬา ช่วยภัยแล้ง และอื่นๆ
4. มีพื้นที่อนุรักษ์ เป็นแหล่งเรียนรู้ พักผ่อนหย่อนใจ และใช้ประโยชน์ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. บริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่า และพื้นที่ที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA) ให้คงอยู่
2. ส่งเสริมให้ประชาชนรอบสวนป่ารู้คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น และปลูกสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชน
3. ลด/ละ/เลิก การใช้สารเคมีที่เป็นพิษกับสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมและอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในสวนป่าป้องกันและอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์และถูกคุกคาม

สถานภาพสวนป่า

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานตั้งอยู่ ตั้งอยู่เลขที่ 144 หมู่ที่ 1 ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ เป็นสวนป่า โครงการที่ 4 ที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้รับมอบสวนป่าที่ปลูกตามเงื่อนไขสัมปทานที่พ้นอายุบำรุงรักษา (6 ปี) ไปแล้ว มาดำเนินงานตามหลักวิชาการป่าไม้และการเกษตรมาใช้ร่วมกัน รับมอบเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2533 เนื้อที่ตามทะเบียน 6,503 ไร่ นับตั้งแต่รับมอบพื้นที่ สวนป่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ได้ ดำเนินการปลูกสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ และบำรุงรักษาด้วยงบประมาณ อ.อ.ป. เอง โดยดำเนินการปลูกสร้าง สวนป่าตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ รวมถึงการจ้างงานในชุมชน จึงได้ ดำเนินการปลูกไม้ยางพาราพันธุ์ดี ซึ่งสามารถสร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน ประเทศชาติ และสามารถรักษา สิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน โดยเริ่มปลูกสร้างไม้ยางพาราตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 โดยมีขอบเขตพื้นที่ ดังนี้

ที่ตั้ง พิกัดสำนักงาน E 869359

N 518737

ทิศเหนือ จรดหมู่ที่ 1 ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อมและพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาประบางคราม

ทิศใต้ จรดหมู่ที่ 1 ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อม

ทิศตะวันออก จรดพื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขาประบางคราม

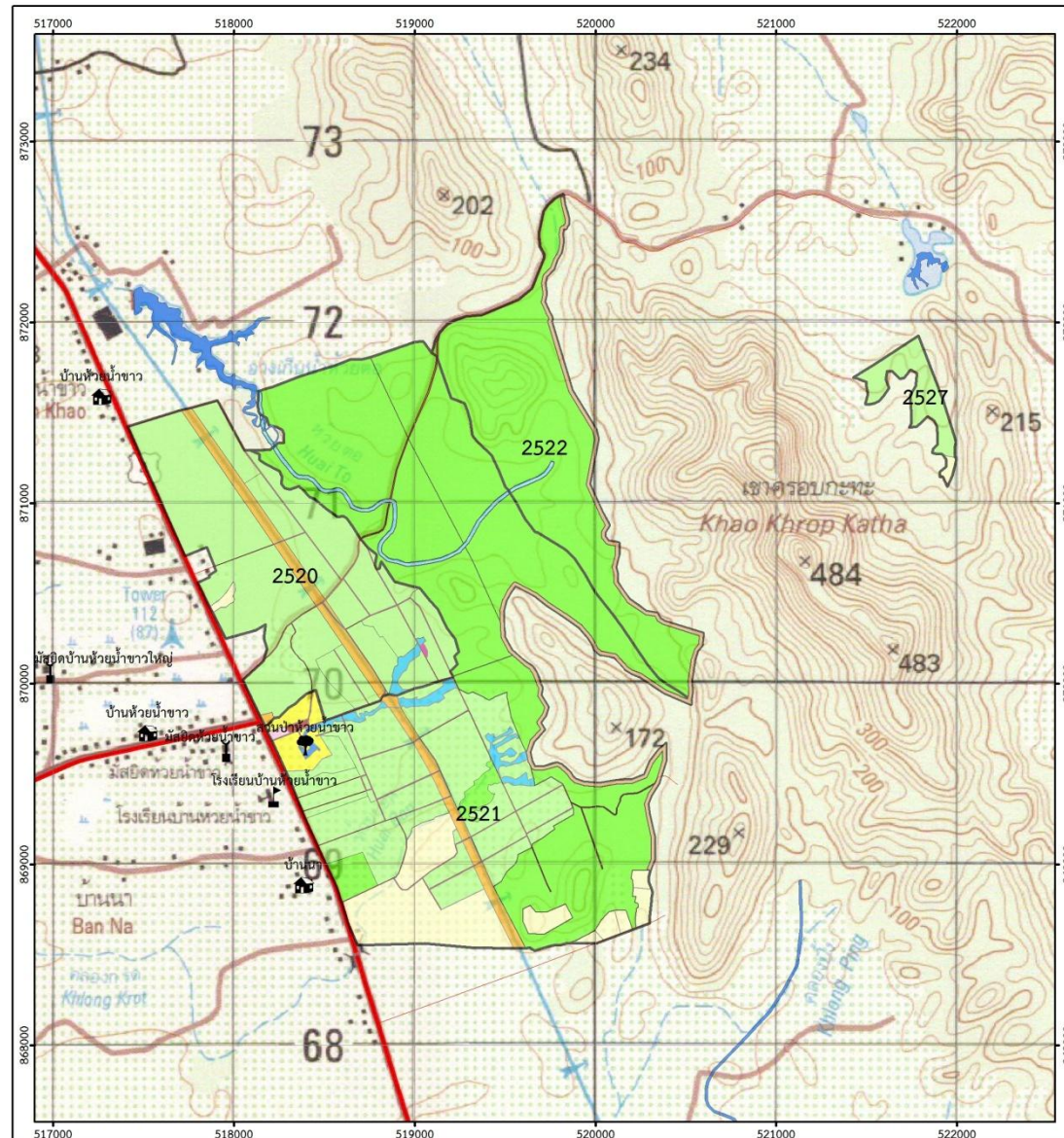
ทิศตะวันตก จรดหมู่ที่ 1 ตำบลห้วยน้ำขาว อำเภอคลองท่อม

สวนป่า ห้วยน้ำขาว ได้เริ่มรื้อปรับปรุงพัฒนาพื้นที่เพื่อ ปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราทดแทนใน พื้นที่ที่มีอัตราอดตายต่ำ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เพื่อสร้างงานกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม โดยมุ่งหวังให้เกิดความยั่งยืน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันสวนป่า ห้วยน้ำขาว ได้ ดำเนินการปรับปรุงการสำรวจรังวัดพื้นที่สวนป่าด้วยเครื่องหาค่าพิกัดจากดาวเทียมพบว่า พื้นที่ในความ รับผิดชอบรวมทั้งสิ้น 6,109.31 ไร่แบ่งพื้นที่ตามการบริหารงาน ดังนี้

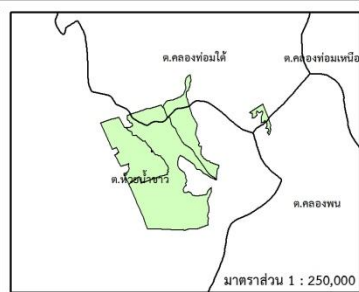
ตารางจำแนกการใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าห้วยน้ำขาว

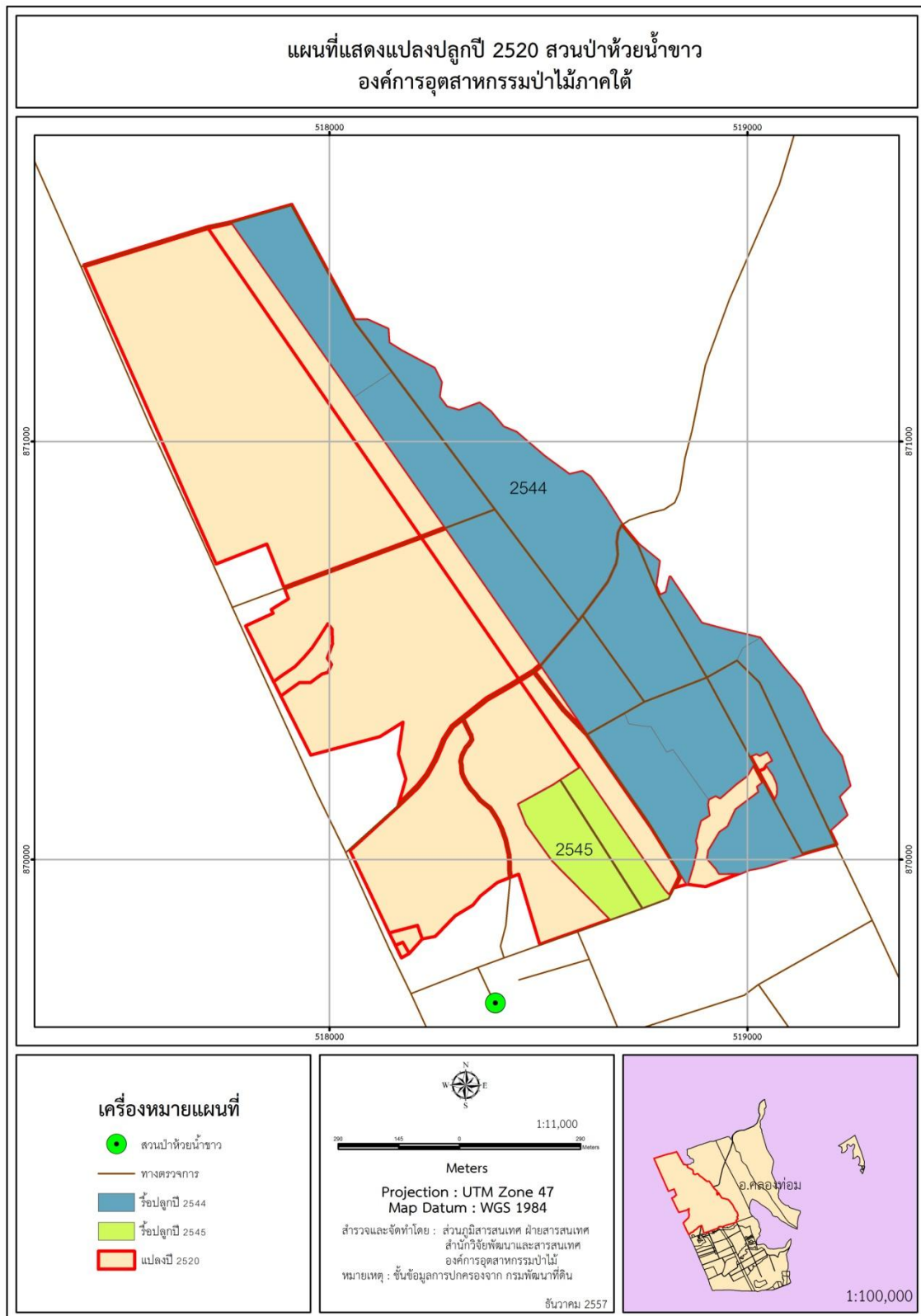
ลำดับที่	แปลงปี (รับมอบ)	แปลงปี (รื้อปรับปรุง)	เนื้อที่รับมอบ (ไร่)	เนื้อที่ GPS (ไร่)	พื้นที่ เศรษฐกิจ (ไร่)	พื้นที่อนุรักษ์ (ไร่)	HCVA (ไร่)	พื้นที่อื่นๆ (ไร่)	หมายเหตุ
1	2520		1,248.00	537.898	448.675	15.822		68.225	
		2544		373.551	342.924	18.871		11.755	
		2545		38.16	32.696	4.561		0.904	
2	2521		2,515.00	2,467.824	191.553	1439.739		718.680	
		2534		111.321	99.317	7.435		4.569	
		2542		364.106	304.776	50.725		8.605	
		2550		43.785	41.937			1.845	
3	2522		756.00	685.107			90.59	52.820	
4	2525		764.00	908.354	835.76			72.595	
5	2526		680.00	357.638	16.882			344.755	
6	2527		540.00	221.573	77.417			144.157	
7	สำนักงาน							32.436	
รวมทั้งสิ้น			6,503.00	6,109.317	2,391.937	2,165.44	90.59	1,461.35	

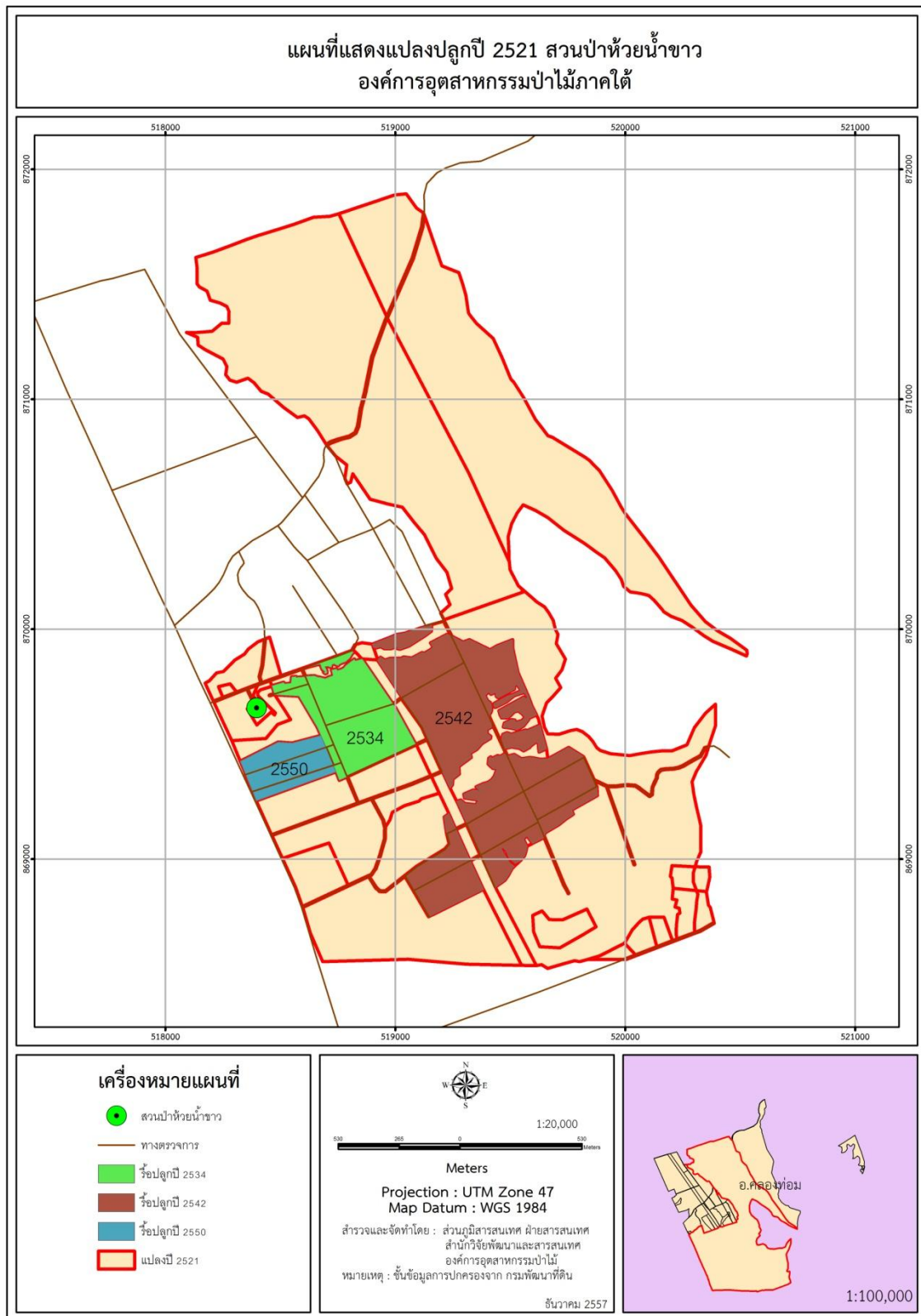
แผนที่แสดงพื้นที่บริหารจัดการของสวนป่าห้วยน้ำขาว จังหวัดกระบี่
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ สังกัดองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

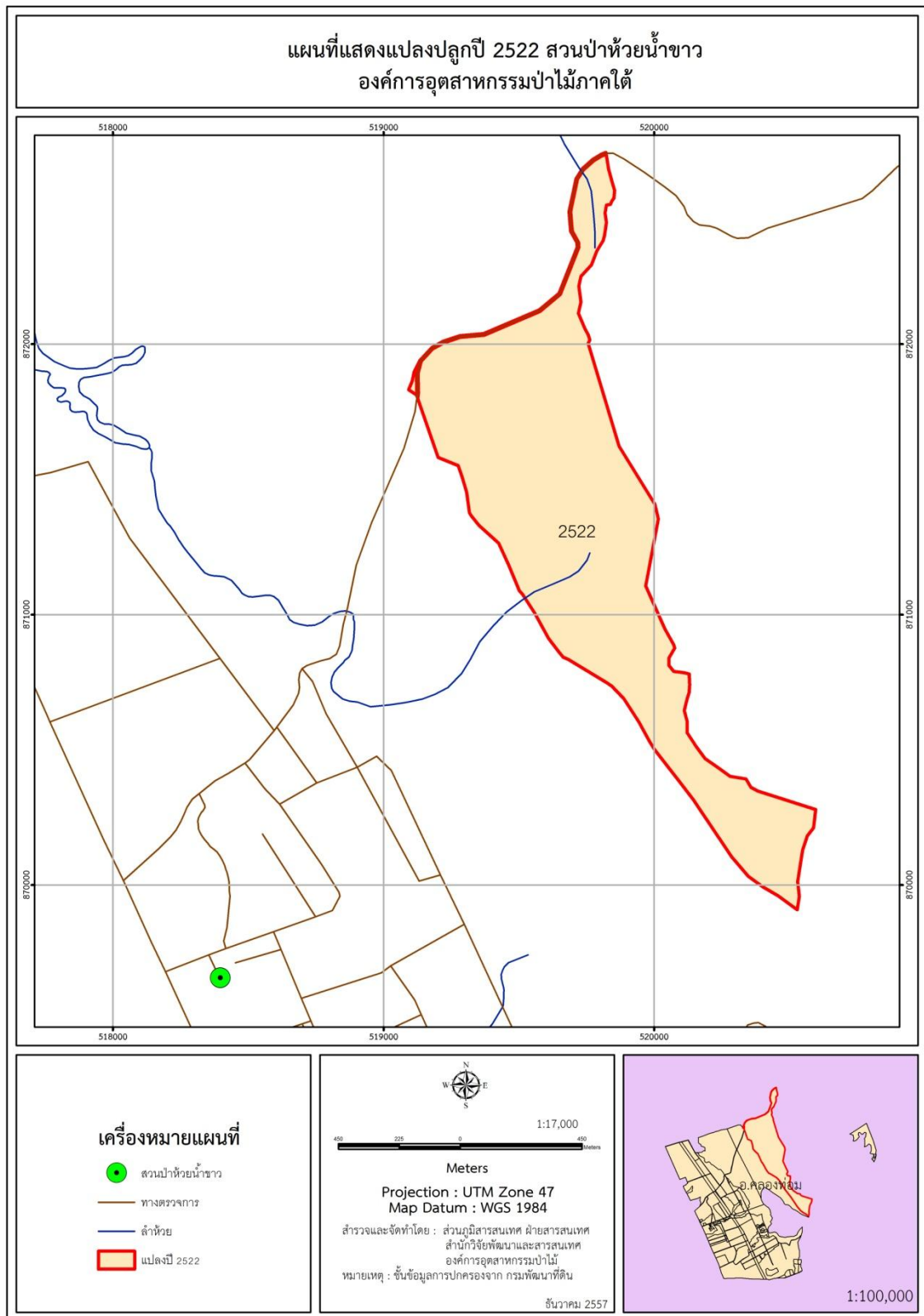

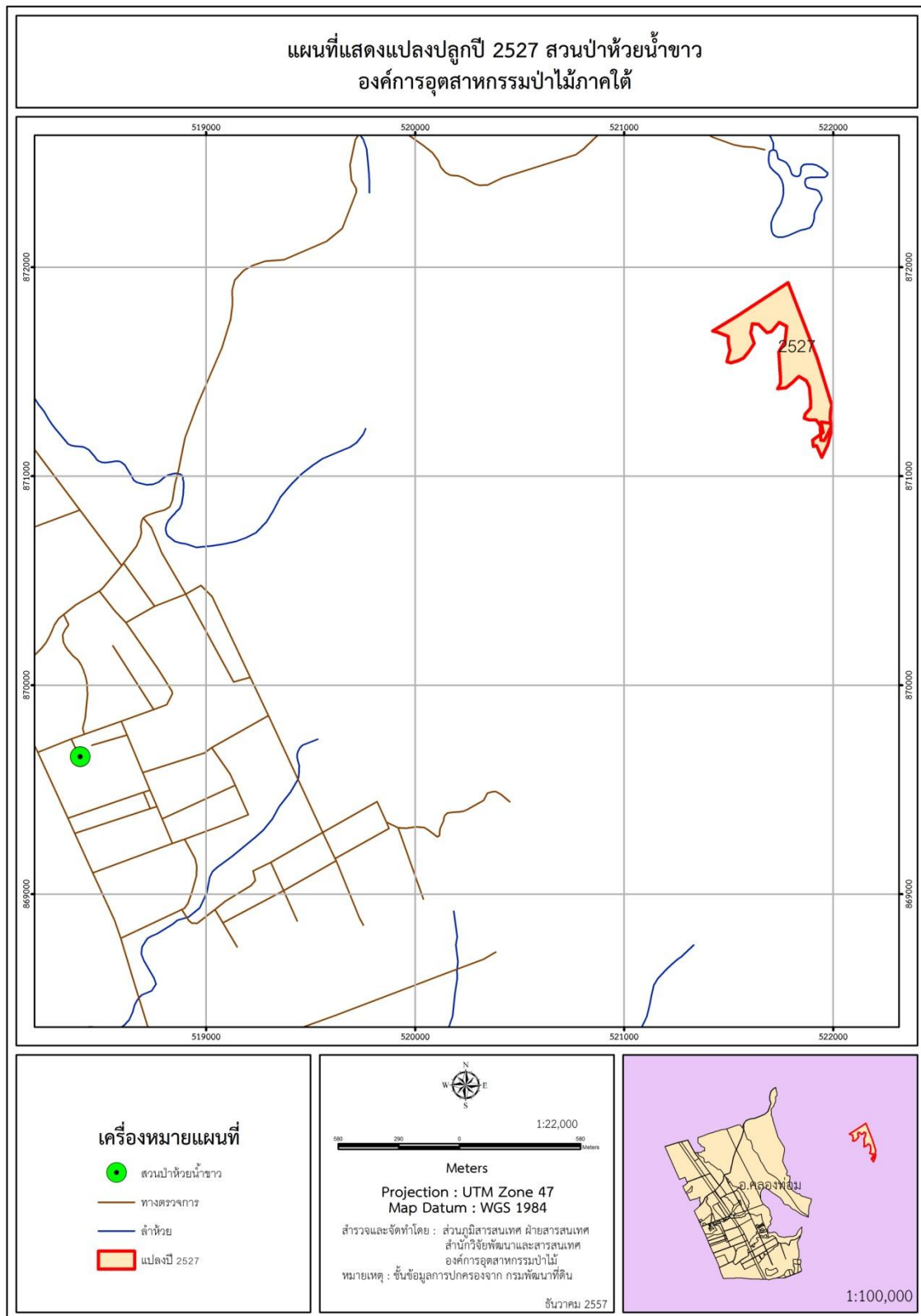
- สัญลักษณ์**
- สวนป่า
 - พื้นที่อื่นๆ
 - พื้นที่อนุรักษ์
 - พื้นที่เศรษฐกิจ
 - พื้นที่บ้านพักคนงาน
 - พื้นที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
 - พื้นที่โรงเรียนพยาบาล
 - พื้นที่Stream Bank
 - พื้นที่แหล่งน้ำ
 - พื้นที่สำนักงาน
 - พื้นที่ปัญหาบกพร่อง
 - หมู่บ้าน
 - โรงเรียน
 - มัสยิด
 - ลำห้วย
 - ทางหลวง
 - ถนน
 - ขอบเขตแปลง
 - พื้นที่HCV

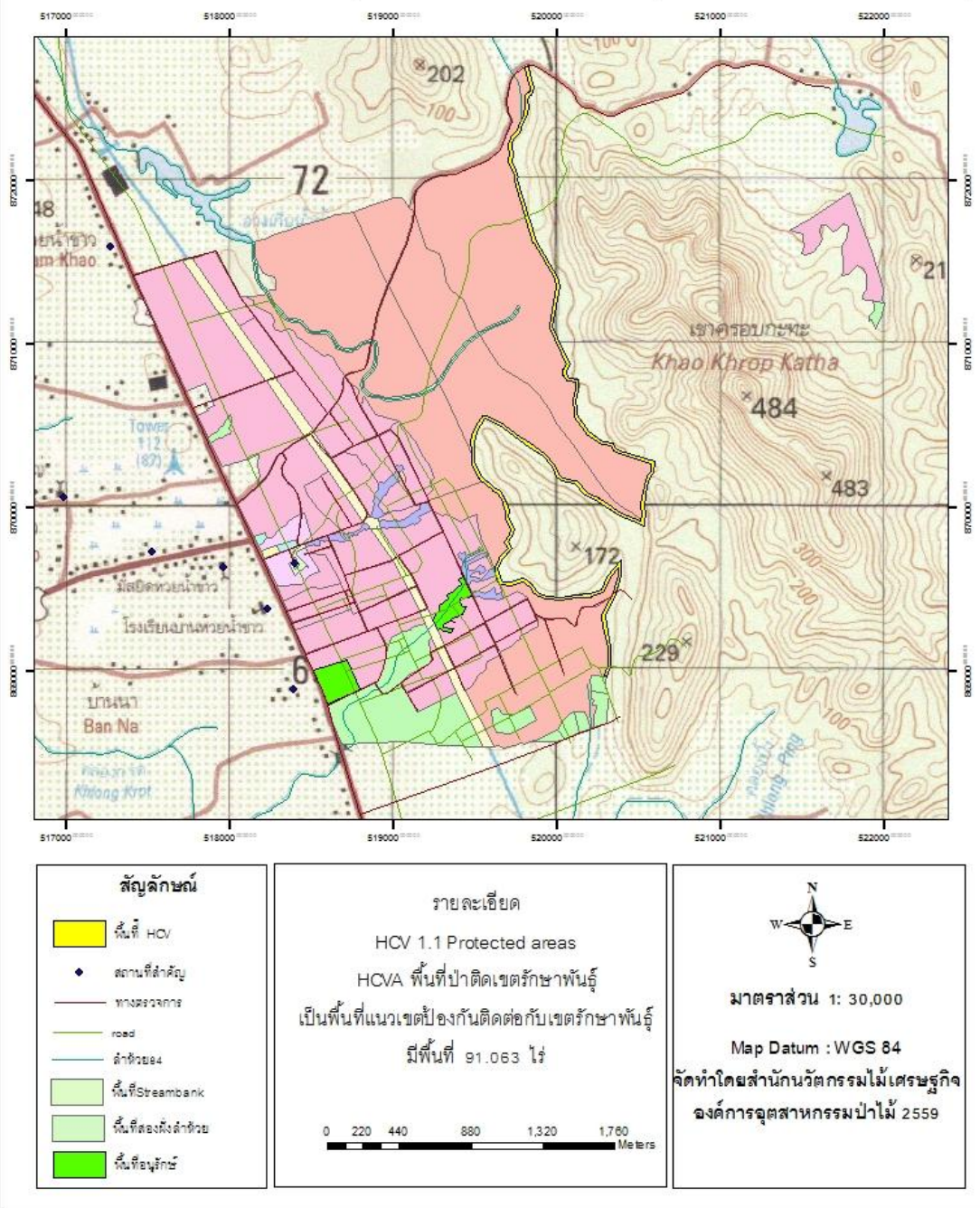

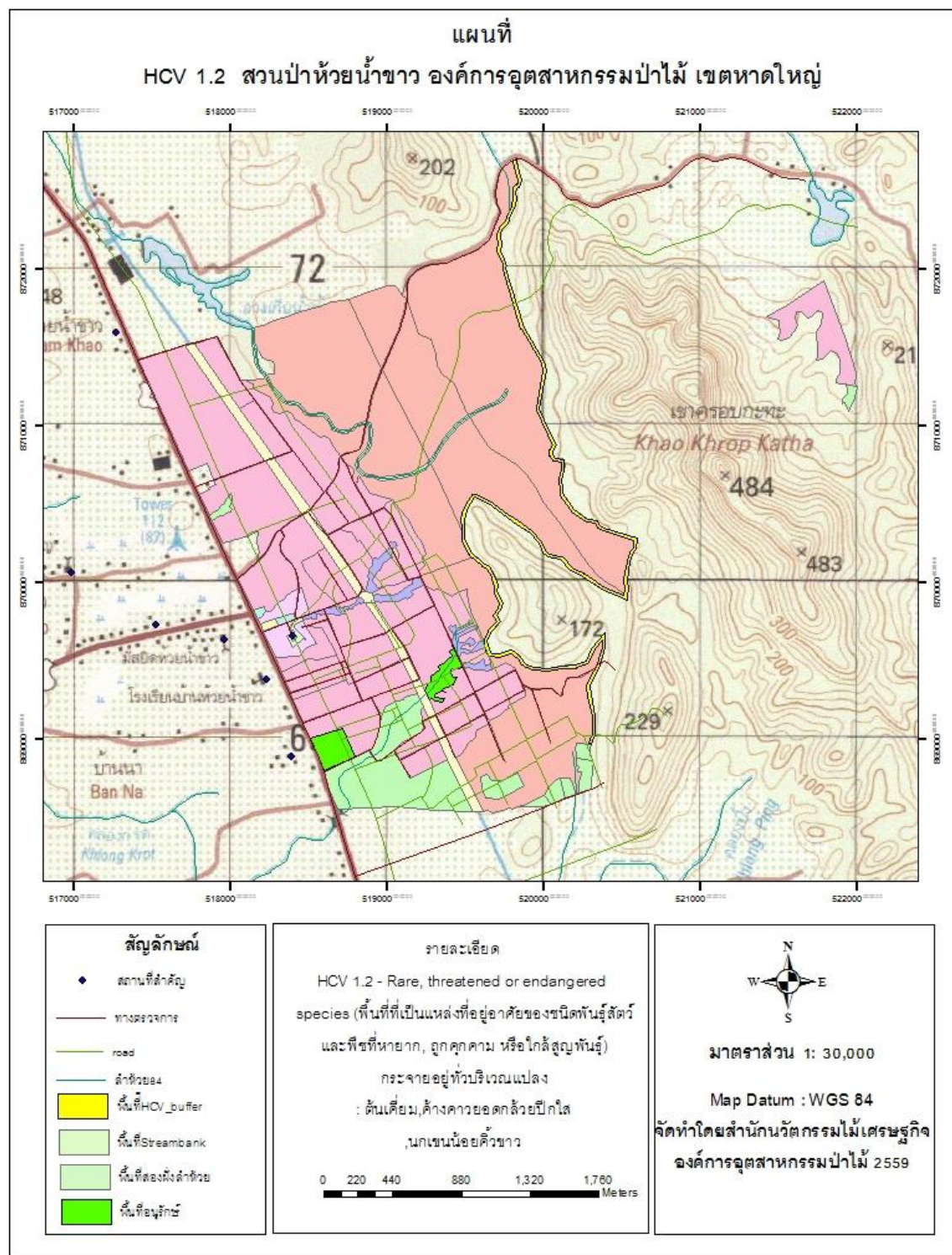

แผนที่
HCVA 1.1 พื้นที่ติดเขตรักษาพันธุ์ สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เขตหาดใหญ่

สรุปผลการดำเนินการย้อนหลัง 5 ปี

ด้านการผลิตยางพารา

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
ผลผลิต(ตัน)	142,730.50	117,151.87	163,000.00	138,000.63	78,705.27
รายได้(ล้านบาท)	12,654,713.77	9,033,867.79	8,800,000.00	6,028,892.69	3,735,843.17

ด้านการทำไม้

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
เนื้อที่ (ไร่)					
ปริมาตรไม้ (ลบ.ม.)					
รายได้ (ล้านบาท)					

สรุปผลประกอบการ

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
รายได้ (ล้านบาท)	8,800,000.00	8,760,153.59	12,654,713.77	21,870,419.20	4,036,648.67
รายจ่าย(ล้านบาท)	6,000,000.00	5,674,168.58	14,610,222.91	10,415,282.68	4,012,776.82
กำไร(ล้านบาท)	2,200,000.00	3,359,699.21	7,669,903.34	11,462,136.52	23,871.85

ด้านการลงทุน(ดูแลรักษาพื้นที่ยางพาราก่อนเปิดกรีด)

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559
เนื้อที่ (ไร่)	42.99	42.99	42.99	-	-
ค่าใช้จ่าย (ล้านบาท)	109,090.00	86,280.00	319,300.00	-	-

โครงสร้างอัตรากำลัง

นายถาวร สุทธิหลวง
หัวหน้างานสวนป่าพรุดินนา-ห้วยน้ำขาว

นายมุณี มาลี
พนักงาน (ระดับ4) งานสวนป่าพรุดินนา-ห้วยน้ำขาว

นางฉอณ ลิงหู่
พนักงานปฏิบัติการ (ชั้น3)

นายศรายุทธ ตุดเกื้อ
พนักงานปฏิบัติการ (ชั้น3)

ลูกจ้างเหมา จำนวน 15 คน

จำนวนพนักงานและลูกจ้างรวม 19 คน ดังนี้

หัวหน้างาน 1 อัตรา

ผู้ช่วยหัวหน้างาน 1 อัตรา

พนักงานและพนักงานปฏิบัติการ 2 อัตรา

ลูกจ้างเหมา 15 อัตรา

การวิเคราะห์สถานภาพสวนป่า(SWOT)

จุดแข็ง(Strength)

1. สภาพภูมิประเทศ และภูมิอากาศเหมาะแก่การปลูกสร้างสวนป่าไม้เศรษฐกิจ
2. บุคลากรสวนป่ามีศักยภาพ มีความรู้ความเข้าใจในการปลูกสร้างและเก็บเกี่ยวผลผลิต
3. ลูกจ้าง/แรงงาน เป็นบุคคลท้องถิ่นในพื้นที่ มีความเป็นระเบียบ สามารถปฏิบัติตามระเบียบกฎเกณฑ์ ที่สวนป่ากำหนดให้ได้เป็นอย่างดี
4. มียานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
5. พื้นที่สวนป่าใกล้เส้นทางคมนาคม มีความสะดวกและคล่องตัวในการติดต่อสื่อสาร
6. ทรัพยากรด้านการผลิต เช่น โรงชั่งนํ้ายาง อยู่ในสภาพที่ดีและสะอาด
7. มีการปลูกไม้ป่าควบคุมกับไม้ยางพารา เพื่อส่งเสริมความหลากหลายด้านชนิดพันธุ์ของไม้เศรษฐกิจ
8. มีพื้นที่อนุรักษ์ที่สมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
9. การจัดการสวนป่าเป็นไปในรูปแบบส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม

จุดอ่อน (Weakness)

1. ยานพาหนะมีสภาพเก่า ค่าใช้จ่ายในการบำรุง ดูแลรักษาสูง
2. สวัสดิการด้านบ้านพักคนงานกริดยางมีปริมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการ เพื่อรับรองสมาชิกฯ
3. สภาพหน้ากริดแปลงยางพาราที่มีอายุ มีสภาพโทรม เนื่องจากยางพารามีอายุมาก
4. สวนป่าโครงการที่ 1 เมื่อจะปลูกทดแทนหรือทำไม้ยางพาราออกต้องดำเนินการขออนุญาตจากหลายๆ หน่วยงานจึงทำให้การดำเนินงานค่อนข้างล่าช้า

โอกาส (Opportunity)

1. มีพื้นที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA) และมีความหลากหลายทางชีวภาพ สามารถสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมกับชุมชน เป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ให้กับประชาชนและเยาวชน
2. พื้นที่บริเวณสำนักงานสามารถพัฒนาปรับปรุงเป็นลานกิจกรรมต่างๆ ได้
3. ราษฎรและชุมชนรอบสวนป่ามีความสัมพันธ์ที่ดี และเข้าใจการดำเนินงานของสวนป่า ทำให้เกิดความร่วมมือของราษฎร และชุมชนรอบสวนป่า ในการทำกิจกรรมต่างๆของสวนป่าและชุมชน
4. สวนป่าไม้ยางพาราที่ดำเนินการทำไม้ออก สามารถรับทุนส่งเสริมฯ จากสำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง เพื่อลดเงินลงทุนของ อ.อ.ป. ได้ส่วนหนึ่ง

ข้อจำกัด (Threat)

1. ระเบียบกฎเกณฑ์ด้านการป่าไม้ไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารจัดการสวนป่า
2. งบประมาณในการปรับปรุงแปลงปลูกสร้างสวนป่า และพื้นที่อนุรักษ์ ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ที่มีจำนวนจำกัด
3. ยางพาราซึ่งเป็นผลผลิตหลักของสวนป่า มีความผันผวนทางราคาตามกลไกการตลาดสากล

แผนการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

ด้านการจัดการผลผลิตสวนป่า

รายการ	ค่าใช้จ่าย
ประมาณการรายจ่าย (ล้านบาท)	
- อำนวยการ	2.62
- ทำการ	3.35
รวม	5.97
ประมาณการผลผลิต น้ำยางพารา	
- พื้นที่ (ไร่)	821.65
- ผลผลิต (ตัน)	150
ไม้ยางพารา	
- พื้นที่ (ไร่)	
- ผลผลิต (ลบ.ม.)	
ประมาณการรายได้ (ล้านบาท)	
- น้ำยางพารา	10.50
- ไม้ยางพารา	
รวม	10.50
กำไรสุทธิ	4.53

ด้านการปลูกสร้างและบำรุงสวนป่า

รายการ	ค่าใช้จ่าย
ประมาณการรายจ่าย (ล้านบาท)	
- อำนวยการ	0.11
- ทำการ	1.15
พื้นที่ปลูกสร้าง (ไร่)	
- แปลงเก่า (ยางพารา)	
- แปลงเก่า (อื่นๆ)	
- แปลงใหม่ (ปลูกทดแทนพื้นที่ทำไม้)	5,100.17

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การดูแลพื้นที่เปิดกรีดและการเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางพารา
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์ 1. เพื่อควบคุมการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้เป็นไปตามแผนธุรกิจที่กำหนด และป้องกันการรั่วไหลของผลผลิต
2. เพื่อสร้างรายได้ให้แก่หน่วยงาน และมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น
4. เป้าหมาย ดำเนินการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้เป็นไปตามเป้าหมายรายปี
5. ตัวชี้วัด ผลผลิตรายปี (ตัน)
6. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	การดูแลและบำรุงรักษาต้นยางพารา	หน.สป./	821.65 ไร่		10.50	0.80
	- กำจัดวัชพืช	ผช.หน.สป.		มิ.ย./ต.ค.		
	- ใส่ปุ๋ย			ก.ค./พ.ย.		
	- ป้องกันไฟ			ม.ค.-พ.ค.		
	- นับจำนวนต้นกรีด/สำรวจกำลังผลิต			เม.ย.-พ.ค.		
2	การเก็บเกี่ยวผลผลิต	หน.สป./	150 ตัน			
	- การสมัครและคัดเลือกสมาชิกกรีดยางพารา	ผช.หน.สป.		มี.ค.-เม.ย.		
	- การเก็บเกี่ยวผลผลิต			เม.ย.-มี.ค.		
	- การพักหน้ากรีด			มี.ค.-เม.ย.		
3	การติดตามประเมินผล	หน.สป.		ม.ค.-ธ.ค.		

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การดูแลรักษาพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราก่อนเปิดกรีด
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์
 1. เพื่อดูแลรักษาพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราให้เจริญเติบโตเป็นไปตามหลักวิชาการ
 2. เพื่อให้ต้นยางพาราสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้เมื่อครบตามเกณฑ์กำหนด
4. เป้าหมาย ดูแลรักษาพื้นที่ปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราก่อนเปิดกรีด
5. ตัวชี้วัด
 1. อัตราการเจริญเติบโตเป็นไปตามข้อมูลทางวิชาการ
 2. พื้นที่สวนป่าไม่เกิดไฟไหม้ภายในสวนป่า

6. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	การบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าไม้ยางพาราอายุ 2-3 ปี	หน.สป./			-	-
	- การสำรวจอัตราการรอดตาย	ผช.หน.สป.		เม.ย.-พ.ค.		
	- การปลูกซ่อม			มิ.ย.-ก.ค.		
	- กำจัดวัชพืช			มิ.ย./ต.ค.		
	- ใส่ปุ๋ย			ก.ค./พ.ย.		
	- แต่งกิ่ง			ก.ค./ต.ค.		
	- ป้องกันไฟ			ม.ค.-พ.ค.		
2	การบำรุงรักษาพื้นที่สวนป่าไม้ยางพาราอายุ 4-6ปี	หน.สป./				
	- กำจัดวัชพืช			มิ.ย./ต.ค.		
	- ใส่ปุ๋ย			ก.ค./พ.ย.		
	- ป้องกันไฟ			ม.ค.-พ.ค.		
3	การติดตามประเมินผล	หน.สป.		ม.ค.-ธ.ค.		

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราทดแทนพื้นที่ทำไม้
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์
 1. เพื่อปรับปรุงพัฒนาพื้นที่สวนป่าไม้ยางพาราบริเวณที่ทำไม้ ออกให้เป็นไปตามหลักวิชาการ
 2. เพื่อเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้มีมูลค่าผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. เป้าหมาย พื้นที่ปลูกไม้ยางพาราสลับไม้ดีมีค่า ทดแทนพื้นที่ทำไม้ ออก
5. ตัวชี้วัด
 1. เนื้อที่ปลูกสร้างสวนป่าไม้ยางพาราสลับไม้ดีมีค่า (ไร่)
 2. อัตราการรอดตายไม่น้อยกว่า 90%

6. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	เตรียมพื้นที่ปลูก	หน.สป./		ม.ค.-เม.ย.	-	-
2	ปักหลักหมายปลูก	ผช.หน.สป.		เม.ย.		
3	ปลูก (รวมชุดหลุมและรองกันหลุม ขนกล้า ค่ากล้าไม้)			พ.ค.-ก.ค.		
4	กำจัดวัชพืช			ส.ค./พ.ย.		
5	ใส่ปุ๋ย			ส.ค./พ.ย.		
6	ปลูกซ่อม			ก.ย.		
7	ป้องกันไฟ			ม.ค.-พ.ค.		
8	สำรวจอัตราการรอดตาย			เม.ย.-พ.ค.		
9	รายงานผลการปลูกสร้าง			ต.ค.-พ.ย.		
10	การติดตามประเมินผล			ม.ค.-ธ.ค.		

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การทำไม้ยางพาราออกจากพื้นที่สวนป่า
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์
 1. เพื่อดำเนินการทำให้ไม้ ออกในพื้นที่สวนป่าที่ครบรอบตัดฟัน และมีผลผลิตไม้คุ้มค่าแก่การลงทุน
 2. เพื่อให้การดำเนินการทำให้ไม้ ออกเป็นไปตามหลักวิชาการ และตามแนวทางการเกิดผลกระทบต่ำ
4. เป้าหมาย พื้นที่ทำไม้ตามแผนการทำไม้ยางพารา
5. ตัวชี้วัด
 1. เนื้อที่ทำไม้ ออก (ไร่)
 2. ปริมาตรไม้ยางพารา (ลบ.ม.)

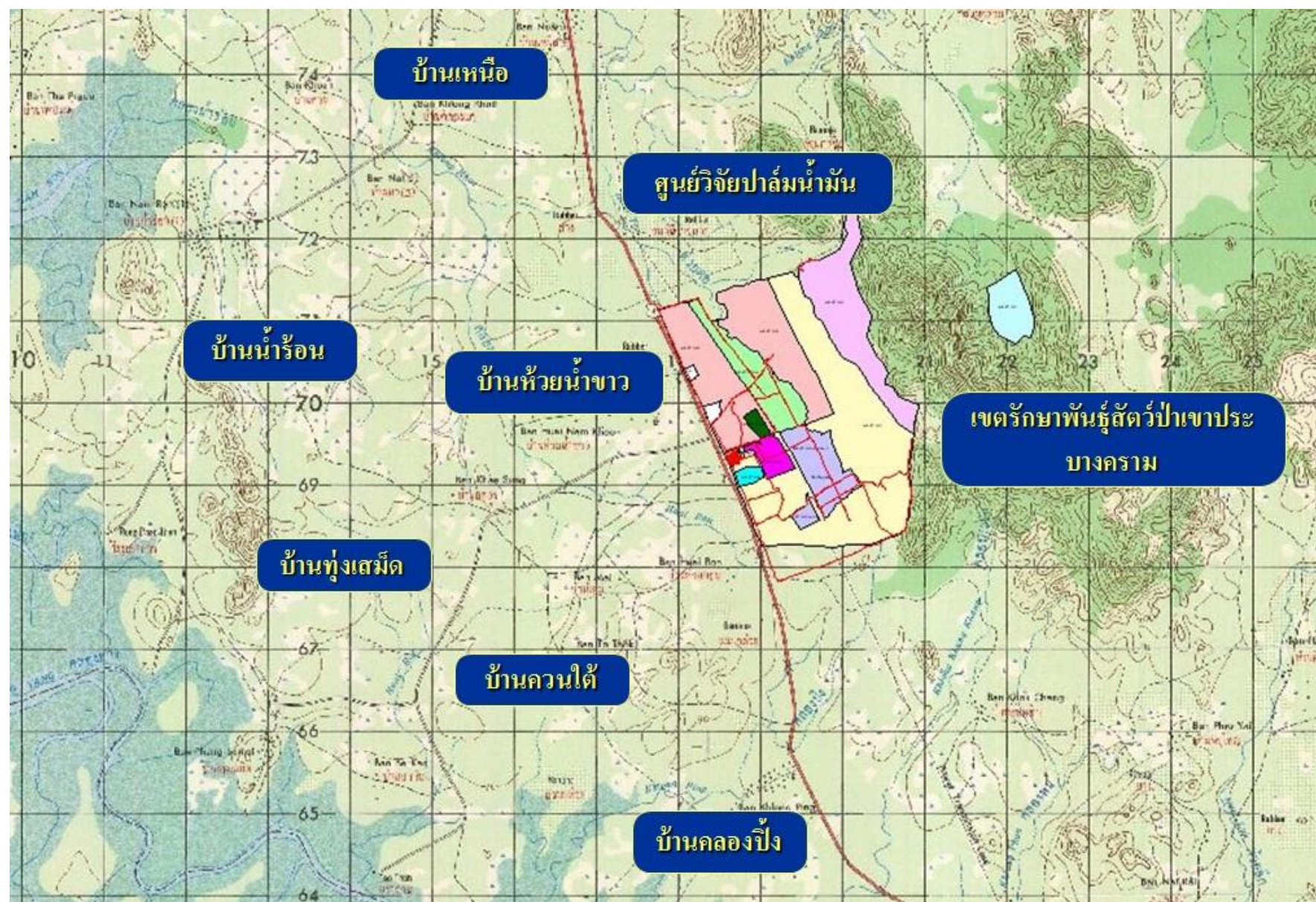
6. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	สำรวจกำลังผลิตไม้ยางพารา	หน.สป./		ต.ค.-เม.ย. (ก่อนและปีทำไม้)	-	-
2	การขออนุญาตทำไม้ ออกและชำระค่าภาคหลวง	ผช.หน.สป.				
3	ยื่นขอรับทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพาราจาก กยท.					
4	จัดทำบัญชีสต็อกไม้					
5	ประกาศประมูลจำหน่าย			พ.ค.		
6	ควบคุมการทำไม้ ออกให้เป็นไปตามหลักวิชาการ			มิ.ย.-ต.ค.		
7	รายงานผลการทำไม้			ต.ค.-พ.ย.		
8	การสำรวจผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม			มิ.ย./ส.ค./ต.ค.		
9	การติดตามประเมินผล					

แผนการดำเนินงานด้านสังคม

สวนป่าห้วยน้ำขาว มีชุมชนรอบสวนป่าจำนวน 6 หมู่บ้าน ประกอบด้วย หมู่ที่ 1 บ้านเหนือ ต.คลองท่อมใต้ อ.คลองท่อม จ.กระบี่, หมู่ที่ 1 บ้านห้วยน้ำขาว ต.ห้วยน้ำขาว อ.คลองท่อม, หมู่ที่ 9 บ้านน้ำร้อน ต.ห้วยน้ำขาว อ.คลองท่อม, หมู่ที่ 2 บ้านทุ่งเสม็ด ต.ห้วยน้ำขาว อ.คลองท่อม, หมู่ที่ 6 บ้านควนใต้ ต.ห้วยน้ำขาว, หมู่ที่ 6 บ้านคลองปิ้ง ต.คลองพน อ.คลองท่อม อ.คลองท่อม การบริหารจัดการสวนป่าโดยชุมชนมีส่วนร่วมจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของสวนป่าย่อมส่งผลให้เกิด ผลกระทบส่งถึงประชาชนในพื้นที่รอบๆ สวนป่า ดังนั้นเพื่อให้สวนป่าสามารถมีเครื่องมือ ในการเข้าถึงและทราบแนวโน้มของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคม การวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วม จะได้เป็นแนวทางหนึ่ง หรือเป็นกระบวนการหนึ่งในการศึกษา สืบค้นสำรวจ ตรวจสอบสภาพ โครงสร้างและหน้าที่ของชุมชนทั้งในเชิงของการรวมกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์ ความผูกพัน ความขัดแย้ง รวมทั้งความต้องการของชุมชนต่อการพัฒนาชุมชนในด้านเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุข การเมือง วัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อจะได้นำผลที่ได้จากกระบวนการมีส่วนร่วม ผ่านทางเทคนิควิธีการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนการทำงานของสวนป่าให้ดีขึ้นต่อไป ผ่านทางเทคนิควิธีการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนการทำงานของสวนป่าให้ดีขึ้นต่อไปโดยมีแผนการดำเนินงาน ดังนี้

- สนับสนุนให้พนักงาน/ลูกจ้าง ได้รับการฝึกอบรมตามสายงาน อาทิ การทบทวนองค์ความรู้ทางบัญชีและการเงิน, ทักษะการกรีดยางพารา ฯลฯ
- การวิเคราะห์/ประเมินผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า
- การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการปลูกสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ(การจ้างงานและวนเกษตร)
- การควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามข้อกำหนดด้านชีวอนามัย และความปลอดภัย
- การแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างมีส่วนร่วม

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสวนป่า
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์ 1. เพื่อวิเคราะห์/จำแนกประเภทผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า
2. เพื่อบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป้าหมาย วิเคราะห์/จำแนกประเภทผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า
5. ตัวชี้วัด รายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า
6. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลา ดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	ประชุมพนักงานสวนป่าเพื่อวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า	หน.สป./	รายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประจำปี	ม.ค.	-	-
2	จัดทำรายชื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า	ผช.หน.สป./		ม.ค.		
3	จัดทำแผนการบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรอบสวนป่า	พนักงานสวนป่า		ก.พ.-มี.ค.		
4	รายงานผลการดำเนินงาน			ธ.ค.		
5	ทบทวนการบริหารจัดการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ถ้ามี)			มิ.ย.-ก.ค.		
6	การติดตามประเมินผล			ม.ค.-ธ.ค.		

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการปลูกสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ (การจ้างงาน และวนเกษตร)
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์
 1. เพื่อให้ชุมชนรอบสวนป่ามีส่วนร่วมในการปลูกสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ
 2. เพื่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้แก่ชุมชนท้องถิ่นรอบสวนป่า
4. เป้าหมาย การจ้างแรงงานจากชุมชนรอบสวนป่า และเปิดโอกาสให้ราษฎรใช้ประโยชน์พื้นที่สวนป่าในระบบวนเกษตร
5. ตัวชี้วัด
 1. สัดส่วนการจ้างงานของชุมชนรอบสวนป่า
 2. จำนวนสัญญา และจำนวนเนื้อที่ดำเนินการระบบวนเกษตร

6. รายละเอียดแผนงาน

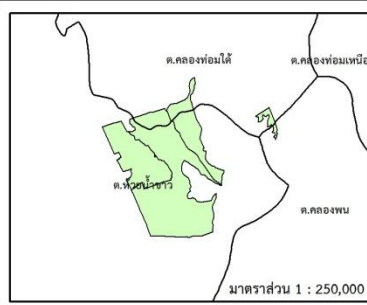
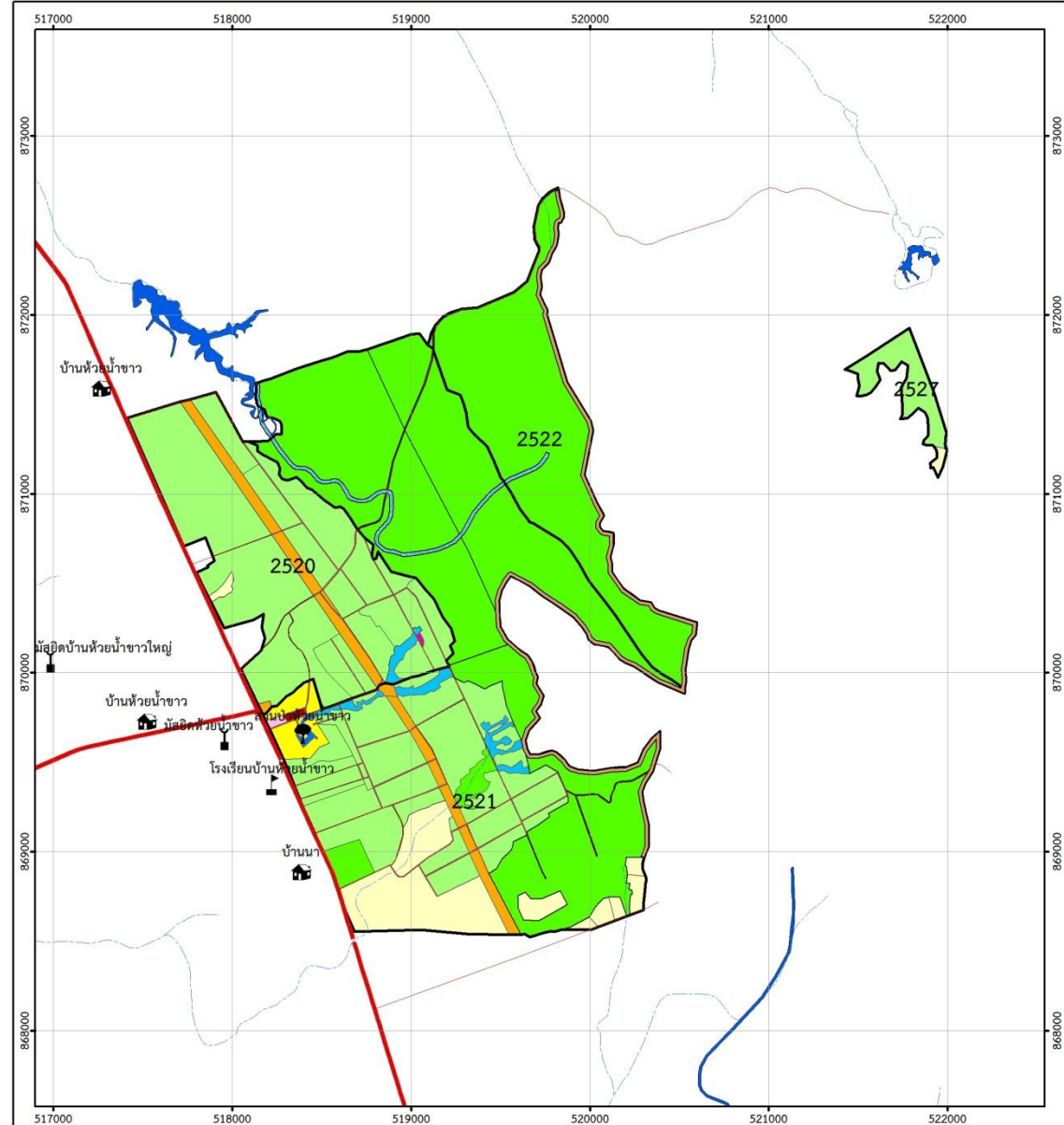
ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	การประกาศนโยบายการจ้างงานสวนป่า และนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการปลูกสร้างสวนป่าเศรษฐกิจ (วนเกษตร)	หน.สป./	ลูกจ้าง/แรงงาน เป็นราษฎรในท้องถิ่นมากกว่า 50%	ม.ค.-ก.พ.	-	-
2	การประกาศรับสมัครลูกจ้าง/แรงงาน และผู้สนใจเข้าร่วมวนเกษตร	ผช.หน.สป./	มีราษฎรสนใจเข้าร่วมระบบวนเกษตร	ม.ค.-ก.พ.		
3	การคัดเลือกลูกจ้าง/แรงงาน และผู้สนใจเข้าร่วมวนเกษตร			มี.ค.-พ.ค.		
4	การจัดทำสัญญา พร้อมจัดทำฐานข้อมูลลูกจ้าง/แรงงานสวนป่า			มี.ค.-พ.ค.		
5	การมอบหมายงาน และการจ่ายค่าจ้างแรงงาน			ม.ค.-ธ.ค.		
6	การติดตามประเมินผล			ม.ค.-ธ.ค.		

แผนการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สวนป่าห้วยน้ำขาว ได้ดำเนินการกำหนดขอบเขตพื้นที่เพื่อเป็นพื้นที่อนุรักษ์ประเภทแหล่งน้ำ ลำห้วย พื้นที่อนุรักษ์สองฝั่งลำห้วย (Stream Bank) และแนวพื้นที่กันชน (Buffer Zone) และเป็นพื้นที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA) ได้แก่ เขตรอยต่อระหว่างพื้นที่สวนป่ากับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาปะ-บางคราม เพื่อสงวนและคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ภายในท้องถิ่นในคงอยู่อย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีแผนการจัดการต่างๆ ได้แก่

- การดูแลรักษาพื้นที่อนุรักษ์ของสวนป่าให้คงอยู่ (Stream Bank, Buffer Zone, พื้นที่อนุรักษ์)
- การดูแลรักษาไม้อนุรักษ์ให้คงอยู่
- การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ
- การดูแลรักษาพื้นที่ มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA) ให้คงอยู่
- การส่งเสริมความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่ชุมชนท้องถิ่น
- การควบคุมการใช้สารเคมี และวัตถุอันตราย ภายในพื้นที่สวนป่า

แผนที่แสดงพื้นที่บริหารจัดการของสวนป่าห้วยน้ำขาว จังหวัดกระบี่
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ สังกัดองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้

แผนปฏิบัติการประจำปี 2560

สวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่

1. ชื่อแผนปฏิบัติการ การดูแลรักษาไม้นุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA)
2. หน่วยงานรับผิดชอบ สวนป่าห้วยน้ำขาว
3. วัตถุประสงค์
 1. เพื่อดูแล รักษา ปกป้องระบบนิเวศน์ และความหลากหลายทางชีวภาพบริเวณพื้นที่อนุรักษ์ในเขตสวนป่า
 2. เพื่อส่งเสริมให้เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแก่เยาวชน และราษฎรในท้องถิ่น
 3. เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนในท้องถิ่นตระหนัก และเห็นความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเรียนรู้ที่จะใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
4. เป้าหมาย ไม้นุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า (High Conservation Value Area; HCVA) ยังมีสภาพสมบูรณ์ คงอยู่
5. ตัวชี้วัด
 1. จำนวนพื้นที่อนุรักษ์ (ไร่)
 2. จำนวนต้นไม้อนุรักษ์ (ต้น)
 3. จำนวนพื้นที่มีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูงในพื้นที่สวนป่า(High Conservation Value Area; HCVA)
 4. ผลการสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ
 5. จำนวนผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ และจำนวนผลผลิตจากพื้นที่อนุรักษ์ที่ใช้ประโยชน์

. รายละเอียดแผนงาน

ลำดับที่	กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	เป้าหมาย	ระยะเวลาดำเนินการ	งบประมาณ(ล้านบาท)	
					รายได้	รายจ่าย
1	การสำรวจความหลากหลายทางชีวภาพ, ไม้อนุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ HCVA	อ.อ.ป./	ผลการสำรวจความ หลากหลายทาง ชีวภาพ, ไม้อนุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และ พื้นที่ HCVA	ม.ค.-ก.พ.	-	-
2	การประกาศนโยบายสวนป่าด้านการดูแล สงวน อนุรักษ์ไม้อนุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ HCVA	หน.สป./		ม.ค.-ก.พ.		
3	การเก็บตัวอย่างดินและน้ำเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและ ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม	ผช.หน.สป./		มี.ค.-พ.ค.		
4	การตรวจตรา ป้องกัน และดูแลรักษาไม้อนุรักษ์ พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ HCVA	พนักงานสวน ป่า		มี.ค.-พ.ค.		
5	การเก็บข้อมูลผู้เข้ามาใช้ประโยชน์ และลักษณะการใช้ ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ HCVA			ม.ค.-ธ.ค.		

ภาคผนวก

ระบบวนวัฒน์

1. การเตรียมพื้นที่

หลังจากการทำไม้ออกจากพื้นที่ จะต้องดำเนิน การถอนรากถอนตอกำจัดเศษวัชพืชต่างออกให้หมดสิ้นทำการไถด้วยรถแทรกเตอร์ล้อยางโดยไถบุกเบิกด้วยผาน 3 และไถพรวนด้วยผาน 7 ซึ่งหากเตรียมพื้นที่ได้ดีการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปก็จะสะดวกสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยจะเตรียมพื้นที่ช่วงไหนจะต้องคำนึงถึงฤดูกาลด้วยในช่วงที่ฝนตกซึ่งพร้อมจะปลูกจะต้องเตรียมพื้นที่ให้เสร็จก่อนฝนจะตกประมาณ 1 สัปดาห์หากเตรียมพื้นที่เสร็จไว้นานมากจะมีปัญหาวัชพืชงอกใหม่หากเตรียมพื้นที่ล่าช้าจะสร้างปัญหาปลูกไม่ทันและค่าใช้จ่ายจะสูงขึ้นสูญเสียโอกาสของการเก็บเกี่ยวผลผลิตในอนาคตช่วงเวลาที่เหมาะสมควรดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม - เมษายนในกรณีพื้นที่มากกว่า 100 ไร่หากพื้นที่น้อยกว่า 100 ไร่ควรดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายนแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับฤดูฝนของแต่ละท้องถิ่นด้วย

วิธีการเตรียมพื้นที่ ดำเนินการโดยแรงงานเครื่องจักรกล และสารเคมีผสมผสานกันกล่าวคือ

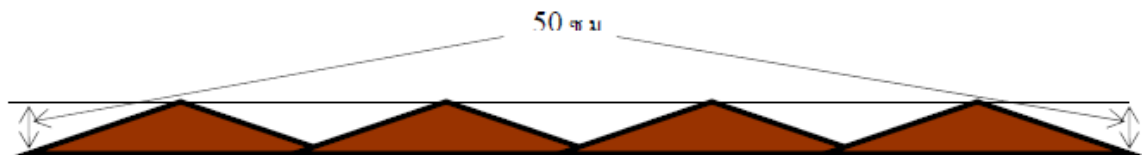
- **การเตรียมพื้นที่ด้วยแรงงาน**คือการใช้แรงงานถางป่าเก็บริบเผาบริเวณถางป่าถางวัชพืชที่เป็นวัชพืชขนาดเล็กให้ทั่วพื้นที่หากมีกอไม้หรือหญ้าให้ฟันลงให้ราบเรียบให้ตอใกล้ผิวดินมากที่สุด **การเก็บริบเผา**เป็นการเก็บต้นไม้เศษไม้ปลายไม้ที่หลงเหลือจากการเผาป่าเผาบริเวณให้หมดจากพื้นที่หากการเผาป่าเผาไหม้ได้ดีจะเหลือเศษไม้ปลายไม้น้อยการเก็บริบจะรวดเร็วขึ้นวิธีการเก็บริบใช้แรงงานเก็บเศษไม้ขนาดเล็กมากองรวมกันเพื่อทำเชื้อไฟตัดท่อนไม้ขนาดใหญ่มากองสุมด้านบนถ้าสามารถกองเป็นกระโจมคล้ายก่อกองไฟของลูกเสือในการเล่นรอบกองไฟได้จะจุดไฟเผาไหม้ได้ดีกว่าการซ้อนทับตามแนวนอนหลังจากนำไม้ใหญ่มาทับบนกองเศษไม้แล้วเมื่ออากาศเริ่มร้อนขึ้นเริ่มเผาไฟในระหว่างไฟไหม้คอยหมั่นมาตรวจสอบใช้กิ่งไม้ขนาดใหญ่ดันกองถ่านให้ไปไหม้เศษไม้ส่วนที่เหลือให้หมดสิ้นเป็นการสิ้นสุดขบวนการเตรียมพื้นที่โดยใช้แรงงาน

- **การใช้เครื่องจักรกล** เครื่องจักรกลที่ต้องนำมาปฏิบัติงานคือรถแทรกเตอร์ตีนตะขาบ (Crawler) หรือรถขุด (Back hoe) ดำเนินการถางป่าล้มไม้ถอนตอกวาดรวมกอง (Withdrawal) เคลี่ยปรับพื้นที่หลังจากนั้นใช้รถแทรกเตอร์ล้อยาง (Farm tractor) ตีผานไถ 3 จานหรือ 4 จานทำการไถบุกเบิกทิ้งไว้ประมาณ 15 วันตีผานไถ 7 จานทำการไถพรวนก็จะเสร็จขั้นตอนของการเตรียมพื้นที่การเตรียมพื้นที่ที่ประณีต (Intensive) ภายหลังจากเตรียมพื้นที่เสร็จในพื้นที่นั้นจะต้องไม่มีจอมปลวกตอไม้หรือเศษไม้ปลายไม้หลงเหลืออยู่ซึ่งมีวิธีการจัดการได้ดังนี้

การรวมกองต้นไม้ที่ถางลงหรือขุดตอขึ้นมาให้รวมกองเป็นกองยาวๆให้แนวของกองเป็นไปตามทิศทางลมหากพื้นที่เป็นที่ลาดชันหรือควนเขาให้กองโดยมีทิศทางขึ้นเขาอัดกองด้านข้างให้แน่นทำการเผากองเศษไม้จากหัวกองทางด้านต้นลมเนื่องจากไม้ที่กองยังไม่แห้งสนิทอาจจะใช้เชื้อไฟช่วยเผาในครั้งแรกเชื้อไฟที่ใช้อาจจะเป็นยางรถยนต์ที่ชำรุดแล้วหรือน้ำมันดีเซลก็ได้เริ่มเผาในตอนกลางวันขณะอากาศร้อนเมื่อไฟเริ่มลุกแล้วใช้รถแทรกเตอร์ตีนตะขาบหรือรถแบคโฮคอยอัดกองไฟให้แน่นเป็นระยะการเผาไหม้ก็จะดีขึ้นควรเผาร่วมๆกันหลายๆกองในพื้นที่ใกล้เคียงกันเพื่อเครื่องจักรที่คอยอัดกองไฟจะได้ไม่เสียเวลาทำงานและเมื่อไฟไหม้เศษไม้ปลายไม้ส่วนเล็กๆหมดแล้วจะคงเหลือต้นไม้อายุใหญ่หรือตอไม้ให้ทำการสลายกองแล้วอัดเผาไหม้ให้หมดก็จะเผาได้ง่ายขึ้นเพราะมีถ่านไม้ติดไฟอยู่จำนวนมากการเผาเศษไม้ปลายไม้โดยวิธีนี้แม้จะมีฝนตกบ้างก็จะเผาได้หมด

เมื่อเสร็จสิ้นการเผาจนไม่มีเศษไม้หลงเหลือแล้วเป็นขั้นตอนของการเกลี่ยปรับพื้นที่โดยการเกลี่ยจอมปลวกออกให้พื้นที่ราบเรียบเพื่อความสะดวกในการไถบุกเบิกในพื้นที่ราบการไถบุกเบิกด้วยผานไถ 3 จานหรือ 4 จานก่อนจะลงมือไถจะต้องทราบว่าจะปักหลักหมายปลูกไปตามทิศทางใดเพราะการไถ

บุกเบิกที่ดินทิศทางการไถควรจะต้องฉากกับแนวปลูกต้นไม้และการไถพรวนเป็นการไถตั้งฉากกับการไถ บุกเบิกทิศทางการไถจะเป็นไปตามแนวปลูกต้นไม้การดำเนินการเช่นนี้จะเป็นประโยชน์ในการเข้า ดำเนินการปักหลักหมายปลูกและการปลูกเพราะคนงานไม่ต้องเดินข้ามซีไถ การไถในพื้นที่ปลูกยางพาราที่มี น้ำท่วมถึงจะเปลี่ยนเป็นการไถร่องวิธีการไถจะไถไปตามทิศทางของแนวปลูกต้นไม้ใช้พาน 3 หรือ พาน 4 ไถครั้งแรกสาดดินที่ไถขึ้นไว้บริเวณโคนยางพาราและไถพรวนด้วยพาน 7 ด้วยวิธีเดียวกันระหว่าง แถวยางพาราจะเป็นร่องลึกประมาณ 50 ซม. สำหรับให้น้ำในดินไหลจากโคนต้นยางพารามาเก็บข้างใน ฤดูฝน

ภาพหน้าตัดหลังไถร่องเสร็จ

- **การใช้สารเคมี** จะดำเนินการหลังจากถางป่าโค่นล้มเก็บริบแล้วปล่อยให้วัชพืชขึ้น ประมาณ 30 ซม. และใช้สารเคมีฉีดพ่นกำจัดซึ่งจะเป็นวิธีการที่สะดวกและประหยัดวัชพืชตายสิ้นซาก หากดำเนินการไม่ทันวัชพืชขึ้นสูงมากจะต้องใช้สารเคมีในการกำจัดมากขึ้นวัชพืชจึงจะแห้งตายโดย คำนึงถึงชนิดของวัชพืชที่ขึ้นอยู่เป็นหลักเหมาะกับวัชพืชที่เป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยวเช่นหญ้าต่างๆสารเคมีที่นิยม ใช้คือไกลโฟเสทและอิมมาสเฟอรในการดำเนินการควรจะต้องดำเนินการในต้นฤดูฝนปล่อยให้วัชพืชยุบตายจึง จะเข้าดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

2. การคัดเลือกชนิดพันธุ์

พันธุ์ยางพาราที่นำมาปลูกในสวนยางพาราของประเทศไทยในปัจจุบันเป็นยางพันธุ์ดีที่เกิดจากการผสมพันธุ์เพื่อสร้างอัตราผลผลิตให้เหมาะสมในทางเศรษฐกิจยางพันธุ์ดีมีมากมายหลายชนิด แหล่งผสมพันธุ์ที่เป็นที่ยอมรับคือประเทศมาเลเซียอินโดนีเซียและประเทศไทยการจะเลือกยางพารา พันธุ์ใดมาปลูกจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมด้านต่างๆในช่วงเริ่มต้นการปลูกสร้างสวนยางเจ้าของสวน จะเลือกชนิดพันธุ์ที่ให้น้ำยางต่อปีต่อไร่ดีที่สุดพันธุ์ยางที่เหมาะสมในกรณีนี้จะมี BPM 24 RRIM 600 หรือ RRIT 251 เป็นต้นต่อมาวงการใช้สอยไม้โดยเฉพาะไม้เครื่องเรือน (Furniture) จากเนื้อไม้ยางพาราเป็นที่นิยมมากขึ้นเจ้าของสวนก็มุ่งหวังจะปลูกยางพาราเพื่อหวังใช้เนื้อไม้ด้วยชนิด พันธุ์ยางที่เหมาะสมเพื่อการนี้จะมีพันธุ์ PB 235 RRIM 620 หรือ GT 1 เป็นต้นแต่เมื่อดำเนินการปลูก ไปแล้วมักจะพบกับปัญหานานาประการเช่นการเกิดโรคต่างๆในบางชนิดพันธุ์การเจริญเติบโตไม่ดี ช่วงเวลาการกรีดยางไม่ครบรอบหมุนเวียนเป็นต้นดังนั้นการเลือกชนิดพันธุ์ยางพาราพันธุ์ดีมาปลูกจึงต้อง คำนึงถึงปัจจัยอื่นๆประกอบเช่นสภาพดินลักษณะของพื้นที่สภาพดินฟ้าอากาศความเหมาะสมต่อระบบ กรีดยางและอัตราของน้ำฝนเฉลี่ยต่อปีเป็นต้นชนิดพันธุ์ยางพาราที่กล่าวไว้เบื้องต้นเป็นชนิดพันธุ์ที่นิยม ปลูกปัจจุบันแต่ละชนิดพันธุ์มีคุณสมบัติเฉพาะตัวแตกต่างกัน โดยสวนป่าห้วยน้ำขาวได้ดำเนินการ คัดเลือกสายพันธุ์ที่มีความเหมาะสมในพื้นที่ จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

- **RRIM 600** เป็นยางพาราลูกผสมของประเทศมาเลเซียในประเทศไทยนิยมปลูกชนิดนี้มาก ให้ผลผลิตปานกลางปลูกได้ทุกสภาพดินมีความต้านทานต่อโรคราใบร่วงจากเชื้อราไฟทอปเทอร่าที่ทำให้ ใบยางร่วงในฤดูฝนน้อยในเขตที่มีโรคนี้จึงไม่สมควรปลูกลำต้นมีขนาดเล็กราคาเนื้อไม้หลังกรีดมีราคาซื้อ ขายต่ำกว่าชนิดพันธุ์อื่นมีความทนทานต่อการกรีดที่ปานกลาง

- **RRIT 251** เป็นยางพาราคุณภาพสมของประเทศไทยกำลังได้รับคำแนะนำจากสถาบันวิจัยยาง ปริมาณน้ำยางมีมากกว่าพันธุ์ RRIM 600 ในหน้ากรีดแรกผลผลิตต่อไร่ต่อปีอยู่ในเกณฑ์ดีได้ผลผลิตมากกว่า 300 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี

- **PB 235** เป็นยางพาราคุณภาพสมของประเทศอินโดนีเซียลักษณะเด่นมีความเจริญเติบโตใน ระยะแรกปลูกเร็วมากลำต้นเปลาตรงทำให้ราคาเนื้อไม้หลังกรีดมีราคาสูงผลผลิตน้ำยางในหน้ากรีดแรก หน้ากรีดที่สองมักมีปัญหาเปลือกแห้งผู้ปลูกจะต้องหมั่นรักษาหน้ากรีดและจัดระบบกรีด 1 วันเว้น 1 วัน จะชะลอการเกิดเปลือกแห้งได้

โดยกล้าที่นำมาปลูกในพื้นที่ จะคัดเลือกดำเนินการ 2 ชนิด ได้แก่

- **ปลูกด้วยกล้าตาเขียว** โดยนำกล้าที่ติดตาแล้วลงปลูกในแปลงกล้ายางพาราตาเขียวอาจจะ เตรียมเองหรือซื้อจากเอกชนหากจะปลูกโดยวิธีนี้ต้องปลูกในช่วงต้นฤดูฝนเมื่อฝนตกชุกจะทำให้อัตราการ รอดตายของกล้าที่ปลูกสูงโดยขณะปลูกกำลังมีฝนตกด้วยจะทำให้การรอดตายยิ่งมากขึ้นการปลูกโดยวิธี นี้เหมาะสมกับการปลูกยางพาราในภาคใต้และภาคตะวันออกที่มีฝนชุก

ข้อดีทุนดำเนินการปานกลางการเก็บเกี่ยวผลผลิตในอนาคตรวดตามกำหนด

ข้อเสียทุนเกิดฝนทิ้งช่วงหลังปลูกจะทำให้อัตราการงอกหรืออัตราการรอดตายของกล้า ต่ำจำเป็นต้องทำการซ่อมแซม

- **ปลูกด้วยกล้าติดตาชำถุง**โดยการนำกล้าชำถุงที่มีฉัตรใบ 1-2 ฉัตรมาปลูกลงแปลงปลูกวิธีนี้ จะทำให้การปลูกมีอัตราการรอดตายสูงกล้าชำถุงอาจจะเตรียมเองโดยการนำกล้าตาเขียวมาเพาะชำใน ถุงดินโดยการเพาะชำถุงควรเตรียมถุงขนาด 4x12 นิ้วบรรจุดินนำไปจุ่มในภาชนะบรรจุน้ำจันดินอุ้มน้ำจน อิ่มตัวแล้วนำกล้ายางตาเขียวมาปักชำนำไปเรียงพักในเรือนเพาะชำการเรียงควรคำนึงถึงการเข้าไป ปฏิบัติงานดูแลรดน้ำและหมั่นปลิดตาที่แตกจากต้นตอเดิมมิให้แก่งแย่งและเบียดบังตาข้างที่จะแตกยอด อ่อนและควรป้องกันรักษาโรคราที่จระบาดในเรือนเพาะชำหรือซื้อกล้าชำถุงก็ได้

ข้อดีการเก็บเกี่ยวผลผลิตในอนาคตรวดเป็นไปตามเวลาที่กำหนดอัตราการรอดตายหลังปลูก สูงความเติบโตสม่ำเสมอดี

ข้อเสียทุนค่อนข้างสูง

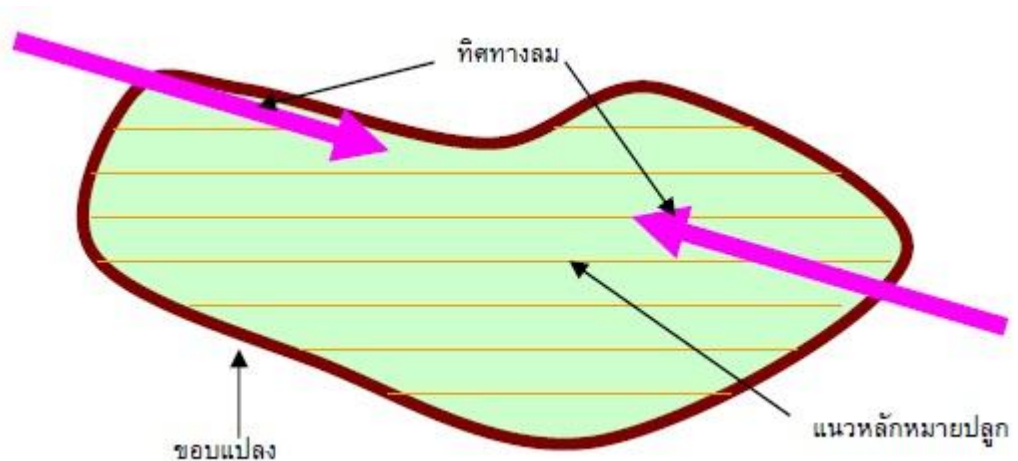
3. การปักหลักหมายปลูก

การปักหลักหมายปลูกคือการกำหนดตำแหน่งที่จะปลูกลำยางพาราและกำหนดจำนวน ต้นต่อไร่ก่อนการดำเนินการปักหลักหมายปลูกพื้นที่ที่จะปลูกจะต้องเตรียมพื้นที่เรียบร้อยแล้วมีปัจจัย ต่างๆที่ต้องคำนึงอันดับแรกคือจำนวนต้นที่จะปลูกในพื้นที่ 1 ไร่สถาบันวิจัยยางแนะนำจำนวนต้นปลูก ที่เหมาะสมกับยางพาราทุกชนิดพันธุ์คือยางพารา 1 ต้นจะครอบคลุมพื้นที่ 20 ตารางเมตรซึ่งจะ ให้ผลผลิตน้ำยางสดเมื่อคิดเป็นเนื้อยางพาราแห้งได้มากที่สุดปัจจัยถัดมาที่ต้องคำนึงคือสภาพของพื้นที่ หากเป็นพื้นที่ราบจะปักหลักหมายปลูกเป็นแถวตรงในขณะที่พื้นที่ควนเขาหรือพื้นที่ลาดชันจะปักหลัก หมายปลูกตามแนวระนาบหรือแนวขอบเขาช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการปักหลักหมายปลูกควร ดำเนินงานหลังจากเตรียมพื้นที่เสร็จประมาณเดือนเมษายน-พฤษภาคม

หลักหมายปลูก หรือภาษาของสวนยางพาราเรียกว่า “ไม้ชะมบ” เป็นไม้หลักทำจากไม้ ไม้กลมขนาดเล็กเส้นรอบวงประมาณ 5 - 8 ซม. หรือไม้ไผ่ขนาดใหญ่ผ่าซีกกว้างประมาณ 1 นิ้วความ ยาวประมาณ 1.2 เมตรเสี้ยนปลายแหลม 1 ด้านไม้ชะมบอาจจะทำจากวัสดุอื่นก็ได้เช่นกิ่งไม้ขนาดเล็ก หรือเหล็กกลวงหรือเหล็กกลมก็ได้แต่ต้องคำนึงถึงราคาต้นทุนด้วยการใช้ไม้เป็นไม้ชะมบใช้งานได้ปีเดียว แต่ใช้เหล็กอาจจะใช้ได้หลายปี

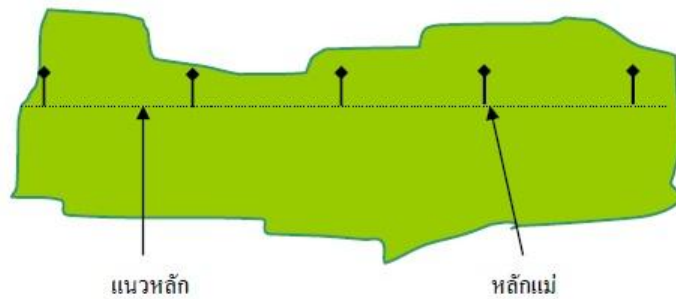
วิธีการปักหลักหมายปลูก ในพื้นที่ราบก่อนจะทำการปักหลักหมายปลูกจะต้องคำนึงถึงรูปร่างของพื้นที่ และทิศทางของลมประจำถิ่นส่วนมากจะนิยมปักหลักหมายปลูกขนานกับแนวเขตแปล งเพื่อความ

เรียบร้อยสวยงามซึ่งบางครั้งแนวที่ปักหลักขวางกับทิศทางของลมประจำถิ่นจะก่อให้เกิดปัญหาด้านสภาพอากาศที่ปลูกส้มในกรณีลมแรงลมประจำถิ่นที่สำคัญของประเทศไทยคือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งลมมรสุมทั้ง 2 นี้มีทิศทางการพัดที่สวนทางกันดังนั้นทิศทางการปักหลักหมายปลูกที่เหมาะสมควรปักหลักให้แถวที่จะปลูกเป็นไปตามทิศทางวันออกเฉียงเหนือ - ตะวันตกเฉียงใต้แต่หากทิศทางที่จะปักหลักหมายปลูกไม่ขนานกับขอบแปลงก็สามารถแก้ไขได้โดยใช้ทิศทางที่ทำมุมแหลมกับแนวลมประจำถิ่นให้มากที่สุด

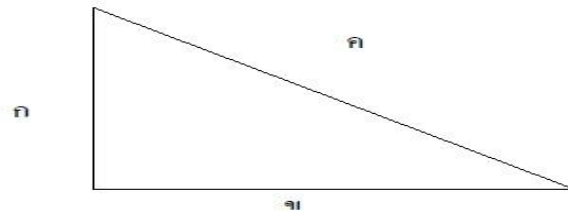

เมื่อตัดสินใจเลือกแนวทางของแถวได้แล้วก็เริ่มขั้นตอนต่อไปคือ

3.1 การวางแนวหลัก (Base Line) โดยใช้กล้องรังวัดกำหนดทิศทางของแนวแถวปักหลัก แม้ไว้ระยะห่างๆหากใช้ระยะทางระหว่างต้น 3 เมตรหลักแม้ควรจะห่างกันหลักละประมาณ 30 เมตร หรือระยะตามความยาวของเทปวัดระยะแต่ต้องหารด้วย 3 ได้ลงตัวหากเกษตรกรรายย่อยไม่มีกล้องรังวัดอาจกำหนดแนวแถวโดยการเล็งให้หลักทุกหลักซ้อนทับกันตามแนวทิศทางที่ต้องการหลักแม่หลักแรกควรห่างถนนขอบแปลงประมาณ 1.5 เมตร

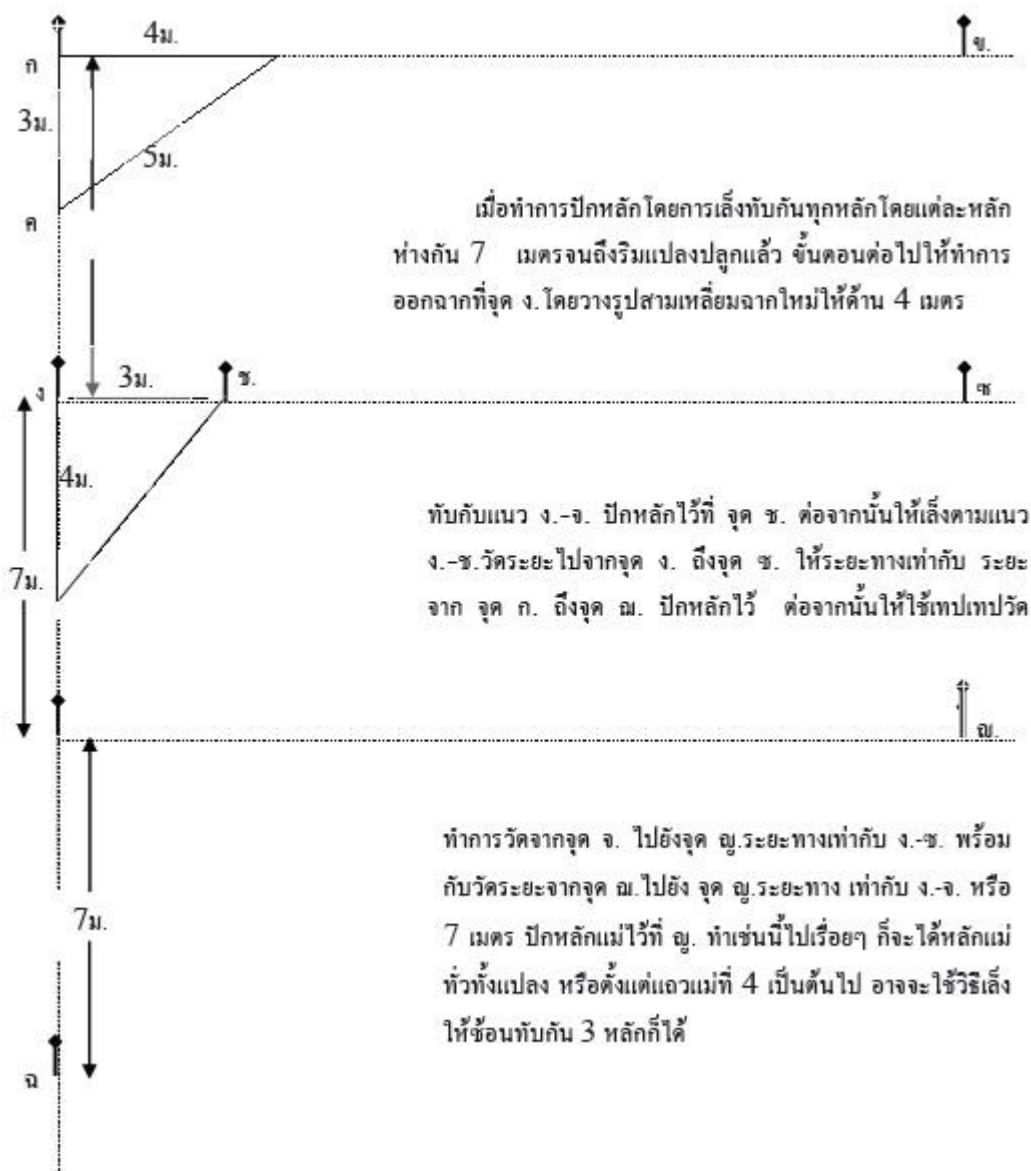

3.2 การออกฉากเป็นการกำหนดทิศทางของแถวถัดไปให้ขนานกับแนวแถวหลักหากใช้กล้องรังวัดให้ใช้มุมต่างกับแถวหลัก 90 องศาแล้ววัดระยะทางเท่าความห่างของแถวปักหลักแม่หมายไว้ทุกแถวจนเต็มพื้นที่แล้วย้ายกล้องรังวัดมาวางที่หลักแม่แถวที่ต่อไปดำเนินการวางหลักแม่ตามข้อ 1.แต่กรณีไม่ใช้กล้องรังวัดให้ใช้เทปวัดระยะออกฉากโดยอาศัยทฤษฎีบทที่ 29 ในวิชาเลขาคณิตที่กล่าวไว้ว่า “ กำลังสองของด้านตรงข้ามมุมฉากเท่ากับผลรวมของกำลังสองของด้านประกอบมุมฉาก ” ตามภาพข้างล่างในภาพเป็นสามเหลี่ยมมุมฉากซึ่งหากจัดทำเป็นสมการทางคณิตศาสตร์จะเป็น $c^2 = a^2 + b^2$ ซึ่งหากแทนค่าเป็นตัวเลขของด้านประกอบของมุมฉากทั้งสามด้านจะมีเลขที่เป็นจำนวนเต็มอยู่หนึ่งชุดที่นำมาประยุกต์ใช้กับทฤษฎีนี้ได้คือด้าน $a = 3$ $b = 4$ และ $c = 5$ เมื่อนำไปแทนค่าในสมการจะเป็น $5^2 = 3^2 + 4^2$ หรือ $25 = 9 + 16$ หรือ $25 = 25$ ในทางปฏิบัติเมื่อจะออกฉากด้วยเทปวัดระยะให้วางหัวเทปที่มีเลข 0 ไว้ที่หลักแม่หลักแรกวัดระยะไปตามแนวหลัก 4 เมตรปักหลักไว้วัดระยะจากหลักที่ปักไว้ไปตามแถวต่อไป 5 เมตรซึ่งเลขในเทปจะเป็นเลข 9 เมตรและลากเทปต่ออีกอีก 3 เมตรไปหาหลักแม่หลักแรกซึ่งเลขในเทปจะเป็นเลข 12 ดึงเทปให้ตึงและอยู่ในแนวระนาบแล้วปักหลักไว้ที่เลข 9 ก็จะได้ภาพสามเหลี่ยมมุมฉากซึ่งในภาพข้างล่างจะเป็นจุดก . ข. และค. ต่อจากนั้นให้วัดระยะจากจุดก. ผ่านไปทางจุดค. ให้มีความกว้างเท่ากับแถวที่กำหนดหากต้องการระยะระหว่างแถว 7 เมตรก็วัดกว้าง 7 เมตรปักหลักไว้เป็นจุดจ. และวัดในแถวนี้ต่อไปโดยให้จุดต่อไปห่างจากจุดจ. 7 เมตรปักหลักไว้ทำเช่นนี้จนถึงริมแปลงปลูกจุดเหล่านี้จะเป็นจุดเริ่มต้นของแถวต่อไปในการเล็งเพื่อให้หลักหัวแถวอยู่ตรงกันต้องเล็งให้หลักซ้อนกันทุกหลักก็จะเป็นแนวตรง

การออกฉลาก

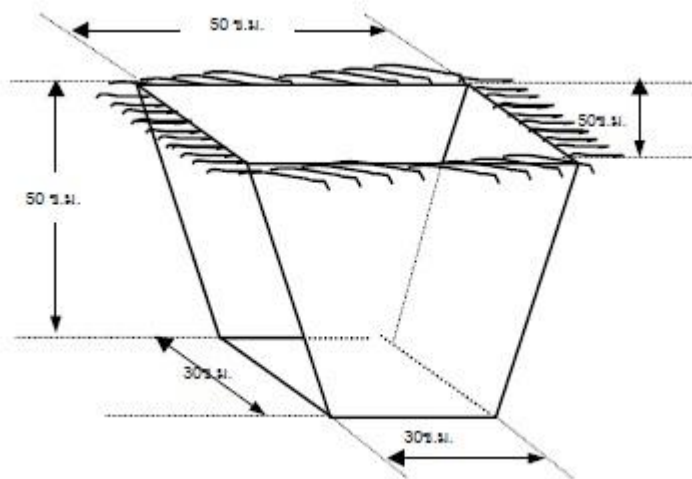
3.3 การปักหลักซอยเมื่อได้หลักแม่ตามแนวทางข้อ 1 และ 2 แล้วก็ปักหลักระหว่างหลักแม่หรือเรียกว่าหลักซอยโดยใช้เทปวัดระยะวัดระหว่างหลักแม่ซึ่งหลักแม่ทุกหลักมีระยะห่างกันที่ใช้ความห่างระหว่างหลักปลูกหารได้ลงตัวโดยทั่วไประยะห่างระหว่างหลักใช้ระยะ 3 เมตรหลักซอยจะปักชิดสายเทปด้านใดด้านหนึ่งที่ตำแหน่ง 3 6 9 12 15 หรือ 18 เมตรเป็นต้นคนงานที่จะทำการปักหลักซอยควรจัดจำนวนคนให้เกินจำนวนหลักที่จะปักหากปักหลักซอยที่ 3 6 9 12 15 และ 18 เมตรแสดงว่าหลักแม่ห่างกัน 21 เมตรจะต้องใช้คนงานในหนึ่งหมู่ 8 คน 2 คนแรกถือเทปวัดระยะที่เลข 0 และ 21 อีก 6 คนจะประจำอยู่ที่เลข 3 6 9 12 15 และ 18 เมตรก่อนเริ่มงานคนงานที่มีหน้าที่ปักหลักจะต้องมีหลักที่จะปักไว้ทุกคนจำนวนเท่ากันและมีฆ้อนไม้คนละ 1 อันการปักหลักหมายปลูกถ้ากระทำได้ถูกต้องโดยเฉพาะขั้นตอนการออกฉลากเมื่อมองไปตามแนวตรงหรือแนวทะแยงมุมจะเห็นหลักที่ปักไว้เป็นแถวตรงตลอดพื้นที่

4. การปลูก

4.1 การเตรียมหลุมปลูกเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้กล้ายางพาราที่ปลูกมีความเจริญเติบโตได้ดีตามที่ควรจะเป็นหลุมปลูกที่ดีจะช่วยเร่งระบบรากให้พัฒนาออกไปตามดินที่เตรียมไว้ เมื่อระบบรากมีประสิทธิภาพความเติบโตก็จะดีขึ้นบริเวณที่เตรียมหลุมปลูกต้องอยู่ด้านหนึ่งด้านใดของหลักหมายปลูกโดยทุกหลุมต้องห่างหลักหมายปลูกในระยะที่เท่ากันเพื่อให้ระยะระหว่างต้นห่างเท่ากัน ตามกำหนดและเมื่อปลูกแล้วจะมองเป็นแถวตรงโดยแนะนำให้ขุดหลุมห่างจากหลักในแนวทางด้านขวามือของหลักให้ริมหลุมอยู่ห่างจากหลักประมาณ 5 ซม. ในกรณีพื้นที่ราบเพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนต่อหลักหมายปลูกในขณะขุดหลุม

การขุดหลุมปลูกกรณี ปลูกด้วยกล้าตาเขียว และกล้ายางพาราชำถุงจะ ขนาดของหลุม กว้างยาวลึกประมาณ 50 ซม. ใช้จอบหรือเสียมในการขุด

ในขณะที่ทำการขุดหลุมให้แยกดินชั้นบนและดินชั้นล่างที่ขุดจากหลุมออกจากกันเพื่อใช้รองก้นหลุมก่อนปลูกโดยผู้ขุดหลุมแยกดินไว้ด้านหนึ่งด้านใดของหลุมเช่นหาทางดินชั้นบนไว้ทางทิศตะวันตกของหลุมดินชั้นล่างควรวางไว้ทางทิศตะวันออกผู้ควบคุมงานจะต้องเป็นผู้สั่งการเพื่อให้ปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

4.2 การรองก้นหลุมก่อนการปลูกยางพาราโดยเฉพาะส่วนที่ไม่ได้ใช้เมล็ดปลูกจะต้องทำการรองก้นหลุมด้วยปุ๋ย 0-3-0 หรือร็อคฟอสเฟตผสมกับยาฆ่าปลวกหรือคอปเปอร์ฟอสเฟตจะช่วยรักษาความชื้นในหลุมหลังปลูกกรณีกระทบแล้งทำให้กล้ายางพาราที่ปลูกไม่เหี่ยวเฉายาฆ่าปลวกจะช่วยป้องกันปลวกมากัดกินผิวแห้งของรากยางพาราการกัดกินรากยางพาราลวกจะกินส่วนที่แห้งและจะเปิดช่องว่างระหว่างรากยางพารากับดินทำให้กล้ายางพาราตายได้ปลวกเหล่านี้เกิดจากการเตรียมพื้นที่ที่เก็บรากไม้เศษไม้เผาไม่หมดหลงเหลืออยู่ในแปลงปลูกยาฆ่าปลวกจะช่วยป้องกันไม่ให้ปลวกมารบกวนที่รากยางพาราก่อนทำการรองก้นหลุมควรทิ้งหลุมที่ขุดแล้วไว้กลางแดดประมาณ 15 วันเพื่อใช้แสงแดดกำจัดโรคราบางชนิด

5. การบำรุงรักษา

การบำรุงรักษาเป็นขั้นตอนที่สำคัญหลังปลูกเพื่อจะให้ต้นยางพาราที่ปลูกไว้มีปริมาณเต็มพื้นที่ที่มีความเจริญเติบโตสมบูรณ์สามารถกรีดเอาน้ำยางพารามาใช้ประโยชน์ได้ในเวลาที่กำหนดโดยทั่วไปยางพาราจะเป็นพืชชนิดโตเร็ว (Fast growing Spp.) มีความเติบโตเฉลี่ยทางเส้นรอบวงวัดที่ระดับอกหรือ GBH (Girth at breast high) ปีละ 8 -10 ซม. จะทำการกรีดยางพาราเมื่ออายุหลังปลูก 6 -7 ปีหรือมีขนาด GBH 50 ซม. ดังนั้นจึงจำเป็นต้องบำรุงรักษาต้นยางพาราให้ได้ขนาดที่ต้องการภายในเวลา 6 - 7 ปีถ้าการบำรุงรักษาไม่ดีโอกาสจะเปิดกรีดเพื่อสร้างรายได้จากยางพาราก็จะช้าไปด้วยการบำรุงรักษาที่สำคัญมีปลูกซ่อมกำจัดความคุมวัชพืชใส่ปุ๋ยแต่งกิ่งป้องกันภัยป้องกันไฟและสำรวจอัตรารอดตายและความเติบโตซึ่งจะได้แยกกล่าวในรายละเอียดต่อไป

5.1 ปลูกซ่อมหลังจากทำการปลูกไปแล้วต้นยางพาราส่วนหนึ่งจะตายจากสาเหตุต่างๆเช่นการปลูกไม่ประณีตต้นยางพารกระทบแล้งหลังปลูกถูกโรคราแมลงจำพวกปลวกทำลายหรือเกิดจากภัยธรรมชาติเช่นฝนตกหนักน้ำท่วมโคนนานหรือลมแรงกิ่งหักหักจากตาพันธุ์หักเป็นต้นจำนวนการตายของยางพาราที่ปลูกยังแปรผันตรงกับวิธีการปลูกโดยวัสดุปลูกชนิดต่างๆด้วยการปลูกด้วยเมล็ดติดตาในแปลงโอกาสการติดของตาจะน้อยหากหลังการติดตาเกิดความแห้งแล้งปกติจะรอดตายหรือติดตาได้สำเร็จไม่เกิน 60% อีก 40% จำเป็นต้องปลูกซ่อมการปลูกด้วยกล้าตาเขียวหากกระทบแล้งหลังปลูกจะมีอัตราการรอดตายต่ำปกติไม่เกิน 70% การปลูกด้วยกล้าชำถุงจะมีอัตราการรอดตายสูงประมาณ 80 % ขึ้นไปเมื่อปรากฏว่าต้นยางพาราที่ปลูกตายก็จำเป็นต้องทำการนำกล้ายางพารามาปลูกซ่อมให้เต็มพื้นที่

ช่วงเวลาที่ทำการปลูกซ่อมควรเป็นช่วงที่มีฝนตกชุกในปีแรกหลังปลูกเสร็จประมาณ 1 เดือน ระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคมในปีที่สองปลูกซ่อมตั้งแต่ต้นฤดูฝนประมาณเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน ช่วงที่ 1 และประมาณเดือนสิงหาคมเป็นช่วงที่ 2 จะทำการปลูกซ่อมเพียง 2 ปีปีที่ 3 เป็นต้นไปไม่จำเป็นต้องปลูกซ่อมเพราะกล้าที่ปลูกซ่อมในปีที่ 3 จะโตไม่ทันกับกล้าต้นแรกจะกลายเป็นกล้าที่ถูกข่ม (Suppress) ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยเปล่าประโยชน์ยกเว้นพื้นที่ที่ต้นยางพาราตายต่อเนื่องกัน มากกว่า 3 ต้นเป็นต้นไปโดยพื้นที่นั้นไม่มีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างดินหรือมีระดับน้ำใต้ดินตื้น กล้ายางพาราที่นำมาปลูกซ่อมใช้กล้ายางพาราชำถุงในปีแรกให้มีฉัตรใบ 1- 2 ฉัตรและปลูกซ่อมในปีที่ 2 ใช้กล้ายางพาราที่เลี้ยงไว้ค้างปีมีฉัตรใบประมาณ 3-4 ฉัตรทั้งนี้เพื่อจะได้มีความเจริญเติบโตได้ทันกล้าที่ปลูกก่อน

ก่อนจะทำการปลูกซ่อมจะต้องทำการสำรวจตรวจนับว่าในพื้นที่ปลูกมีต้นตายกี่ต้นเพื่อจะได้นำกล้ายางพาราไปซ่อมได้ครบจำนวนและจะต้องทราบว่ต้นที่ตายอยู่ส่วนไหนของแปลงปลูกแสดง ตำแหน่งตายได้ง่ายๆโดยใช้เศษกระดาษเขียนจำนวนต้นตายไว้ที่หลักหัวแถวแต่ละแถวผู้ที่เข้าทำการ ปลูกซ่อมให้คนงาน 2 คนจะหามกล้ายางพาราเข้าไปในแถวที่จะทำการปลูกซ่อมเท่ากับจำนวนต้นตายใน 2 แถวที่ติดกันเมื่อปลูกซ่อมในแถวที่ 1 เสร็จเดินวกกลับมาแถวที่ 2 ปลูกซ่อมมาเรื่อยๆจนหมดแถวกล้ายางพาราก็จะหมดพอดีเมื่อหมด 2 แถวรับกล้ายางพาราชุดใหม่เพื่อจะเข้าปลูกซ่อมในแถวที่ 3- 4 ต่อไป หากมีคนงานหลายชุดผู้คุมงานจะเป็นผู้จัดแถวให้เข้าทำงาน

5.2 กำจัดควบคุมวัชพืช วัชพืชมีส่วนสำคัญในการยับยั้งชะลอความเจริญเติบโตของ ยางพาราจึงมีความจำเป็นที่ต้องดำเนินการกำจัดและควบคุมวัชพืชซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตลอดชั่วอายุของยางพาราวิธีการกำจัดวัชพืชมี 3 วิธี

5.2.1 ใช้แรงงานโดยการใช้อุปกรณ์รอบโคนถากในแถวหรือทางระหว่างแถวนิยมใช้ ในขณะยางพารามีอายุน้อยๆเศษวัชพืชจากการถากให้นำมาสูมโคน (Munching) เพื่อช่วยลดการคายน้ำ บริเวณโคนและเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดินเป็นการช่วยปรับปรุงโครงสร้างดินด้วยเศษวัชพืชที่ได้จากการถาก

5.2.2 ใช้เครื่องจักรกลได้แก่การไถพรวนด้วยรถแทรกเตอร์ล้ออย่างเป็นการปรับปรุง โครงสร้างของดินหรือการใช้เครื่องตัดหญ้าตัดทั่วพื้นที่ที่เครื่องจักรกลสามารถดำเนินการได้เร็วทันกับเวลา

5.2.3 ใช้สารเคมีสารเคมีที่นำมาใช้กำจัดวัชพืชจะเลือกใช้สารเคมีที่ไม่เกิดการตกค้าง หรือทำลายสิ่งแวดล้อม อาทิ เช่น Glyphosate 48% เป็นต้นการใช้สารเคมีต้องคำนึงถึงอายุของต้น ยางพาราปกติจะใช้สารเคมีเมื่อยางพารามีอายุ 3 ปีขึ้นไปในการใช้แต่ละครั้งต้องระวังไม่ให้ยาเคมีฉีดพ่น ถูกลำต้นสีเขียวของลำต้น

5.3 ใส่ปุ๋ยยางพาราที่นำมาปลูกปัจจุบันเป็นยางพันธุ์ดีจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยเพื่อเร่งความ เจริญเติบโตให้ได้ขนาดกรีดเมื่อถึงกำหนดเวลา 6- 7 ปีเนื่องจากต้นตอพันธุ์ของยางพาราพันธุ์ดีได้เมล็ด มาจากยางพาราพันธุ์ดีรุ่นก่อนๆถ้าได้ต้นตอพันธุ์ที่เป็นยางพารารุ่นแรกๆที่เรียกว่าพาราเดิมหรือพันธุ์ พื้นเมืองและสภาพดินที่ปลูกเป็นดินใหม่การใส่ปุ๋ยก็ไม่จำเป็นมากนักแต่ปัจจุบันยางพาราเดิมหรือพันธุ์ พื้นเมืองแทบไม่มีปลูกให้เก็บเมล็ดมาทำต้นตอยางพาราได้และพื้นที่ที่ปลูกส่วนมากก็เป็นพื้นที่เสื่อมโทรม หรือผ่านการปลูกพืชชนิดอื่นๆมาแล้วดังนั้นการปลูกยางพาราเพื่อหวังผลในทางเศรษฐกิจจึงจำเป็นต้องใส่ ปุ๋ย

ปุ๋ยที่ใช้กับยางพารามี 2 ชนิดคือปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยเคมีประเทศไทยยังไม่มีมาตรฐานการ ควบคุมมาตรฐานของปุ๋ยอินทรีย์มีแต่การควบคุมมาตรฐานของปุ๋ยเคมีสถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตร จึงได้แนะนำให้เกษตรกรใช้ปุ๋ยเคมีกับสวนยางพาราโดยใช้ปุ๋ยสำเร็จหรือผสมเองก็ได้โดยคำแนะนำนี้ จะเปลี่ยนแปลงสูตรปุ๋ยเป็นระยะเป็นการปรับปรุงให้ทันสมัยตามผลงานที่ทำการวิจัยได้โดยหลังสุดเมื่อปี 2542 สถาบันวิจัยยางได้แนะนำปุ๋ยเคมีไว้ดังนี้

5.3.1 ชนิดของปุ๋ย

สูตรที่	N	P	K	ใช้กับ	สภาพดิน
1	20	8	20	ก่อนเปิดกรีด	ดินทุกชนิดแหล่งปลูกยางพาราเดิม
2	20	10	12	ก่อนเปิดกรีด	ดินทุกชนิดแหล่งปลูกยางพาราใหม่
3	30	5	18	ยางพาราที่เปิดกรีดแล้ว	ทุกสภาพแหล่งดิน

5.3.2 ช่วงเวลาการใส่ปุ๋ยและอัตราปุ๋ยที่ใช้สำหรับยางพาราก่อนเปิดกรีด

ปีที่	ครั้งที่	อายุต้นยาง (เดือน)		อัตรากรัม/ต้น		
				แหล่งปลูกยางเดิม		แหล่งปลูกยางใหม่
				ดินร่วนเหนียว	ดินร่วนทราย	ดินทุกรนิค
1	1	2	กรกฎาคม	70	100	60
	2	5	ตุลาคม	100	140	80
	3	11	เมษายน	130	170	100
2	4	14	กรกฎาคม	150	200	110
	5	16	กันยายน	150	210	110
	6	23	เมษายน	150	210	120
3	7	28	กันยายน	230	320	180
	8	36	พฤษภาคม	230	320	180
4	9	40	กันยายน	240	330	180
	10	47	เมษายน	240	330	180
5	11	52	กันยายน	260	360	200
	12	59	เมษายน	260	360	200
6	13	64	กันยายน	270	370	200
	14	71	เมษายน	270	370	200

เวลาการใส่ปุ๋ยอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับความชื้นในดินอาจจะใช้ปุ๋ยอินทรีย์ผสมด้วยก็ได้และพยายามใส่ปุ๋ยหลังการกำจัดวัชพืช

5.3.3 การใส่ปุ๋ยยางพาราหลังเปิดกรีดให้ปุ๋ยปีละ 2 ครั้งครั้งละ 500 กรัมต่อต้นครั้งแรกต้นฤดูฝนหลังจากยางผลัดใบเมื่อใบอ่อนเริ่มเพสลาดประมาณเดือนเมษายน - พฤษภาคมครั้งที่สองประมาณเดือนสิงหาคม-กันยายนสำหรับพื้นที่ดินใหม่หรือดินปลูกพืชคลุมดินใน 2 ปีแรกอาจจะไม่ต้องให้ปุ๋ยเพราะจะคงมีธาตุอาหารที่จำเป็นหลงเหลืออยู่

5.3.4 วิธีการใส่ปุ๋ยยางพารามีหลายวิธีเลือกใช้ได้ตามปัจจัยต่างๆ

- การใส่แบบหว่านเป็นการหว่านปุ๋ยทั่วบริเวณที่จะทำการใส่ปุ๋ยเหมาะกับพื้นที่สวนยางพาราที่เป็นที่ราบและกำจัดวัชพืชโดยใช้สารเคมีควรดื่ดใช้กรณีมีฝนตกชุกเพราะจะทำให้ปุ๋ยชะล้างปุ๋ยไปได้
- การใส่เป็นแถบเป็นการใส่ปุ๋ยโดยโรยปุ๋ยเป็นแถบตามแนวแถวยางพาราวิธีนี้ใช้กับพื้นที่ลาดชันเล็กน้อยโดยจะเป็นร่องใส่ปุ๋ยแล้วกลบควรใช้กับต้นยางพาราที่มีอายุ 2 ปีขึ้นไปโดยแถบควรห่างจากโคนต้นประมาณ 1-1.50 เมตรตามชั้นอายุของต้นยางพาราโดยสังเกตจากรัศมีใบเช่นกันความกว้างของแถบประมาณ 1 ตารางหรือใช้รถไถนาติดจานเดียวเจาะร่องความลึกประมาณ 5 ซม. หากลึกกว่านั้นจะตัดรากยางพาราให้เสียหายได้สำหรับยางพาราที่กรีดแล้วทำร่องให้ห่างโคนต้น 1.50 เมตรซึ่งจะมีรากที่มีประสิทธิภาพดูดซับปุ๋ยอยู่มาก

- การใส่แบบหลุมเป็นการขุดหลุมใส่ปุ๋ยแล้วกลบเหมาะสำหรับพื้นที่ลาดชันและพื้นที่ที่มีฝนตกชุกติดต่อกันเป็นเวลานานโดยขุดหลุมข้างลำต้น 2 หลุมในครั้งต่อไปให้เปลี่ยนหลุมให้ตั้งฉากกับ 2 หลุมแรกระยะห่างของหลุมจากโคนต้นเป็นไปตามชั้นอายุของต้นยางพาราในกรณีที่กำลังกำจัดวัชพืชไม่ทันหรือใส่ปุ๋ยที่ไม่ตรงกับการกำจัดวัชพืชควรใช้วิธีนี้เป็นหลักการใส่ปุ๋ยโดยวิธีนี้ลดการสูญเสียปุ๋ยได้มาก

5.4 การตัดแต่งกิ่งต้นยางพาราพันธุ์ดีก่อนจะทำการเปิดกรีดเอาน้ำยางพาราควรมีลำต้นเปล่าตรง (Clear Bole) ประมาณ 3 เมตรจากพื้นดินเพื่อสะดวกในการเปิดหน้ากรีดช่วยให้ลมพัดโกรกได้ดีลดความชื้นในแปลงป้องกันการเกิดโรคราในแปลงได้ระดับหนึ่งและที่สำคัญเมื่อต้นยางพาราใกล้ครบรอบตัดฟันสามารถกรีดยางพาราหน้าสูงได้และจำหน่ายต้นไม้ได้ราคาดีเพราะราคาไม้ยางพารามีราคาดีในส่วนที่สามารถนำไปปอกเป็นวีเนียร์ทำผิวไม้อัดได้

ต้นยางพาราพันธุ์ดีจะแตกกิ่งมากน้อยในขณะกำลังเจริญเติบโตตามลักษณะจำเพาะของแต่ละชนิดพันธุ์ยางพาราจะแตกกิ่งมากเมื่อมีการชะงักความเจริญเติบโตในช่วงกระทบกับความแห้งแล้งหรือขาดปุ๋ยเพื่อปรับปรุงทรงให้ได้ตามกำหนดจึงจำเป็นต้องมีการแต่งกิ่งยางพาราทุกระยะเมื่อตรวจพบมีกิ่งงอกออกมาจะทำการแต่งกิ่งประมาณ 3 ปีโดยมีหลักการดังนี้

ปีที่	การแต่งกิ่ง
1	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 30 ซม.ลงมา
2	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 130 ซม.ลงมา
3	ตัดทุกกิ่งที่สูงจากพื้น 300 ซม.ลงมา

การแต่งกิ่งจะต้องคำนึงถึงยอดของต้นยางพาราที่เหลือด้วยเพราะหากตัดแต่งกิ่งออกไปมากไปยางพาราที่มีหน้าที่สังเคราะห์แสงจะลดน้อยลงไปด้วยทำให้ความเจริญเติบโตลดน้อยลงปกติจะตัดกิ่งออกแต่ละครั้งประมาณ 1 ใน 3 ของเรือนยอดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการตัดแต่งกิ่งในปีแรกตัดแต่งได้ตลอดเวลาปีที่ 2 และ 3 ควรดำเนินการเมื่อยางพาราเริ่มชะงักการเจริญเติบโตประมาณเดือนธันวาคม-มกราคม

5.5 ป้องกันภัยภัยที่เกิดกับสวนยางพาราเกิดได้จากคนสัตว์โรคราแมลงและภัยธรรมชาติ

- **ภัยจากคน** เกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเกิดจากเจตนาที่ไม่หวังดีต่อเจ้าของสวนยางพาราความรู้เท่าไม่ถึงการณ์มักได้แก่การไม่เข้าใจในขั้นตอนของการบำรุงรักษาการถากวัชพืชรอบโคนหรือในแถวหรือพรวนโคนดำเนินการไถโคไถดินยางพาราขนาดเล็กทำให้กระทบกระเทือนถึงเรือนรากการถากในแถวโดยมีดหรือเครื่องตัดหญ้าตัดลำต้นของต้นยางพาราหรือมีดบาดลำต้นเป็นแผลการพ่นสารเคมีกำจัดวัชพืชถูกยอดยางพาราทำให้ยอดของต้นยางพาราเหี่ยวเฉาหรือการใส่ปุ๋ยใกล้บริเวณโคนทำให้ต้นยางพาราเหี่ยวตายเป็นต้นภัยที่เกิดจากเจตนาเช่นโกรธแค้นเจ้าของสวนยางพารามาแอบฟันต้นยางพาราทิ้งหรือใช้ยาฆ่าตอรถบริเวณโคนต้นทำให้ต้นยางพาราตายเป็นต้น

- **การป้องกันและแก้ไข** ภัยที่เกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์สามารถแก้ไขได้โดยการให้ความรู้และควบคุมการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดสำหรับภัยจากการเจตนาจำเป็นต้องแก้ไขโดยกระบวนการมวลชนสัมพันธ์และทางนิติศาสตร์

- **ภัยจากสัตว์** เกิดได้ทั้งสัตว์เลื้อยและสัตว์ป่าภัยจากสัตว์เลื้อยพบมากคือวัวควายเข้ามากินหญ้าในแปลงปลูกยางพาราเหยียบย่ำถูกต้นยางขนาดเล็กเสียหายหรือใช้ลำตัวเสียดสีกับเปลือกต้นยาง

- **การป้องกันและแก้ไข** การล่อลวงหรือการกำจัดวัชพืชที่เป็นอาหารของสัตว์เลื้อยจะป้องกันได้ส่วนหนึ่งในบางครั้งอาจจำเป็นต้องใช้ยามระวังสัตว์เลื้อยติดป้ายดักเตือนเจ้าของสัตว์หรือพบปะพูดคุยกับเจ้าของสัตว์หากดำเนินการแล้วยังแก้ปัญหาไม่ได้ก็ต้องดำเนินการตามกฎหมายในส่วน of สัตว์ป่าการทำแปลงให้เตียนโล่งอยู่โดยสม่ำเสมอป้องกันเม่นและหมีได้สำหรับช้างป่าป้องกันได้โดยดปลูกพืชอาหารช้างในพื้นที่ปลูกยางพาราจะทำให้ปัญหาเบาบางลง

- **ภัยจากโรครา** แผลงที่มักจะพบในแปลงยางพาราคือโรคใบยางพาราร่วงในช่วงฤดูฝนที่เกิดจากราไฟทอปเทอร่าซึ่งเกิดกับยางพาราบางชนิดโดยเฉพาะพันธุ์ RRIM 600 โรคราดำทำลายท่อน้ำยางทำให้ยางพาราหน้าแห้งไม่มีน้ำยางพาราไหลโรคราสีชมพูที่กิ่งของยางพาราขนาดใหญ่ในส่วนของแผลงที่พบมากคือปลวกกัดกินเปลือกกรากที่แห้งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างดินกับรากต้นยางพาราทำให้ต้นยางพาราเหี่ยวตายตัวด้วยหนอนทรายเพี้ยหอยสามารถกำจัดโดยใช้สารฆ่าแมลง

- **การป้องกันและแก้ไข** ต้องดำเนินการป้องกันและแก้ไขจากสาเหตุของโรคนั้นโรคใบร่วงจากราไฟทอปเทอร่าก่อนปลูกจะต้องศึกษาจากแผนที่ขอบเขตโรคระบาดยางพาราก่อนว่าเขตพื้นที่ที่จะปลูกละมีการระบาดของโรคนั้นหรือไม่หากมีต้องดปลูกยางพาราพันธุ์ที่อ่อนแอต่อโรคนั้นแต่หากปลูกไปแล้ววิธีป้องกันเบื้องต้นคือหยุดการแพร่กระจายของเชื้อราชนิดนี้เชื้อราชนิดนี้ไม่สามารถติดต่อไปทางอากาศได้พาหะของราชนิดนี้คือคนรถยนต์ที่เคยผ่านแปลงที่มีราชนิดนี้ระบาดหรือเครื่องมือกรีดยางพาราที่เคยใช้กับแปลงที่มีราชนิดนี้มาก่อนโดยเฉพาะอย่างไรก็ตามการป้องกันก็ทำได้ยากยิ่งผลกระทบของโรคนั้นจะให้น้ำยางพาราลดปริมาณลงเพราะใบสีเขียวที่มีคลอโรฟิลล์ถูกทำลายการสร้างอาหารโดยการสังเคราะห์แสงลดลงดังนั้นหลังจากการเกิดใบร่วงผ่านไปแล้วเจ้าของสวนจะต้องปรับปรุงแปลงปลูกโดยการใส่ปุ๋ยยูเรียเร่งการงอกของใบเพื่อให้การสังเคราะห์แสงเป็นไปตามปกติ

- **ภัยจากธรรมชาติ** เกิดจากความแปรปรวนของธรรมชาติรอบตัวเช่นฝนตกหนักเกิดน้ำท่วมแปลงยางพาราขนาดเล็กแช่อยู่หลายวันฝนทิ้งช่วงเกิดความแห้งแล้งบางครั้งเกิดไฟป่าลุกลเผาไหม้แปลงปลูกลมแรงทำให้ต้นยางพาราโค่นล้มลมพายุหมุนทำให้กิ่งยางพาราหักหรือพายุไต้ฝุ่นทำลายพื้นที่สวนยางพาราเป็นบริเวณกว้างเช่นกรณีไต้ฝุ่นเกย์ในปลายปีพ.ศ. 2532 ทำลายสวนยางพาราในจังหวัดชุมพรแผ่นดินไหวทำให้เกิดแผ่นดินแยกหรือยุบตัวบางครั้งแผ่นดินไหวในทะเลก่อให้เกิดคลื่นยักษ์ซุนามิซัดใส่สวนยางพาราที่ปลูกริมทะเลได้รับความเสียหายเฉกเช่นปลายปีพ.ศ. 2547 ที่ 6 จังหวัดภาคใต้เป็นต้น

- **การป้องกันและแก้ไข** ภัยจากธรรมชาตินับเป็นภัยที่ป้องกันแก้ไขได้ยากเพราะเจ้าของสวนจะไม่ทราบล่วงหน้าว่าจะเกิดภัยใดขึ้นในเวลาใดแต่ภัยธรรมชาติที่ไม่รุนแรงก็แก้ไขได้บ้างเช่น

1) การป้องกันลมที่เกิดจากลมมรสุมซึ่งจะทำให้ต้นยางพาราที่มีอายุประมาณ 3 ปีขึ้นไปล้มจากลมมรสุมที่พัดแรงได้แนะนำไว้แล้วในขั้นตอนของการปักหลักหมายปลูกแต่บางครั้งกำหนดทิศทางของหลักไม่ได้หากเกิดลมมรสุมพัดแรงจะปรากฏในกรณีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในช่วง ยางพาราล้มก่อนหน้าที่จะตัดแต่งกิ่งหรือล้มไปก่อนแล้วแก้ไขได้โดยการตัดยอดของต้นที่ล้มแล้วใช้รถแบคโฮขุดหลุมฝังใหม่หรือขุดหลุมด้วยแรงคนปลูกใหม่ก็ได้

2) การป้องกันไฟไหม้สวนยางพาราที่เกิดจากความแห้งแล้งในประเทศไทยจะเกิดความแห้งแล้งในช่วงปลายปีถึงต้นปีระหว่างเดือนธันวาคม -เมษายนการปลูกสร้างสวนยางพาราเป็นการลงทุนสูงหากถูกไฟไหม้เสียหายค่าตอบแทนต่างๆที่จะได้รับเป็นศูนย์จึงจำเป็นต้องป้องกันไฟไหม้ได้อย่างได้ผลหลักการสำคัญของการป้องกันไฟคือการลดวัชพืชออกจากแปลงให้มากที่สุดเมื่อมีวัชพืชน้อยไฟก็ไม่เกิดขึ้นในแปลงการป้องกันไฟมีหลายวิธีแต่ที่ได้ผลที่สุดสำหรับการป้องกันไฟในแปลงยางพาราคือ

2.1) ใช้รถแทรกเตอร์ล้อยางไถพรวนระหว่างแถวของยางพาราโดยใช้รถแทรกเตอร์ล้อยางติดจานไถ 7 จานไถระหว่างแถวดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน -ธันวาคมจะทำให้วัชพืชถูกไถพลิกทับอยู่ใต้ผิวดินสำหรับชีไถในแปลงยางพาราอายุ 1 ปีไถแยกจากโคนยางพาราอายุ 2-6 ปี

2.2) การทำแนวป้องกันไฟวิธีนี้ใช้กับสวนยางพาราที่ปลูกในพื้นที่ลาดชันทุกชั้นอายุและยางพาราที่เปิดกรีดแล้วทุกสภาพพื้นที่เนื่องจากในพื้นที่ดังกล่าวเครื่องจักรเข้าไปทำงานไม่ได้วิธีการทำแนวกันไฟโดยการไถขอบถากวัชพืชกวาดรวมกองกลางและทำการชิงเผาแนวกันไฟที่จะทำทำรอบเขตแปลงริมทางตรวจการและทำแนวย่อยในแถวยางพาราเพื่อให้มีวัชพืชหลงเหลืออยู่น้อยที่สุดและถ้าสามารถถากวัชพืชออกจากแปลงปลูกมาเผาได้มากที่สุดก็จะปลอดภัยที่สุดอย่างไรก็ตามกรณีมีพื้นที่มากการจะทำให้วัชพืชหมดสิ้นไปในครั้งเดียวจะไม่ทันกับความแห้งแล้งจึงควรทำกิจกรรมต่างๆเป็นขั้นตอนดังนี้

- ทำแนวกันไฟรอบแปลงและทางตรวจการก่อนโดยถากหญ้าด้วยจอบกว้างประมาณ 20 เมตรกวาดวัชพืชรวมกองกลางแถวยางพาราและทำการชิงเผาในเวลากลางคืนการชิงเผาควรระวังมิให้มีความรุนแรงโดยจำกัดกองเชื้อไฟให้มีขนาดเล็กและห่างต้นยางให้มากที่สุด

- ต่อมาทำแนวซอยเข้ากลางลีดที่เหลือไปเรื่อยๆจนหมดพื้นที่

ข้อควรระวังในการทำแนวกันไฟและชิงเผา

- 1) ระหว่างทำแนวป้องกันไฟและชิงเผาไม่เสร็จจะไต่ยามระวังไฟในเวลากลางคืน
- 2) แปลงที่จะทำการถากเตียนในแนวกันไฟจะต้องกำจัดวัชพืชมาอย่างต่อเนื่อง
- 3) ในกรณีพื้นที่ลาดเทการทำแนวกันไฟในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ควรกองเศษวัชพืชไว้ใกล้แถวที่อยู่ข้างล่างมากกว่าข้างบนเพราะเวลาเผาไฟยอดไฟจะเอียงขึ้นหากกองวัชพืชควรมีความกว้างไม่เกิน 50 ซม.
- 4) วัชพืชที่ถากหรือถากไว้ให้ทำการเผาโดยเร็วไม่ควรทิ้งไว้เกิน 7 วันควรชิงเผาขณะที่เศษวัชพืชมีความชื้นหลงเหลืออยู่บ้างจะทำให้การชิงเผาสะดวกขึ้นทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนเนื้อที่ด้วยหากพื้นที่เป็นผืนใหญ่ควรวางแผนการถากวัชพืชเป็นตอนช่วยและชิงเผาไปตามลำดับไม่ควรถากวัชพืชหมดคราวเดียวทั้งแปลงแล้วค่อยจุดเพราะจะทำให้หญ้าแห้งกรอบไฟไหม้รุนแรง

5) ช่วงเวลาการชิงเผาที่ดีที่สุดระหว่างเดือนพฤศจิกายน -มกราคมซึ่งเป็นช่วงอากาศเย็นใช้เวลา ระหว่าง 18.00 น. - 24.00 น .

6) การเริ่มเผาให้เริ่มจากทางใต้ลมก่อนเสมอโดยเลือกแถวที่อยู่ใต้ลมที่สุดและในแถวก็ให้เผาจากใต้ลมเช่นกันเมื่อแถวแรกไฟไหม้ไปประมาณ 10 เมตรจึงเผาแถวที่ 2 โดยใน 1 แถวมีคนงานประจำ 2 คนสำหรับในพื้นที่ลาดเทให้เริ่มเผาจากยอดเขาลงหาตีนเขา

7) อุปกรณ์ประจำตัวคนงานที่มีหน้าที่ชิงเผาคนที่ 1 มีถังฉีดน้ำคนที่ 2 มีไม้ตีไฟเมื่อไฟลุกแรงคนงานทั้ง 2 จะชะลอการลุกลไหม้ด้วยการใช้อุปกรณ์ดับไฟที่มีและเมื่อเผาแต่ละแถวเสร็จแล้วจะทำการดับไฟที่คงไม่เศษไม่ปลายไม้เป็นถ่านไฟให้หมด

8) ในเช้าของวันรุ่งขึ้นจะต้องจัดคนงาน 1 หมู่ออกตรวจสอบบริเวณที่เผาผ่านไปแล้วเมื่อคืนหากปรากฏมีไฟยังคุกรุ่นอยู่ในแปลงปลูกให้ดับให้หมดเวลาที่ตรวจสอบที่ดีที่สุดคือประมาณ 11.00 น. ซึ่งแดดเริ่มร้อนขึ้น

อย่างไรก็ดีการจำกัดวัชพืชอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะช่วยให้การชิงเผากะทำได้ง่ายและไม่มีผลกระทบต่อต้นยางกล่าวคือการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชประเภทไบเล้งเดี่ยวให้หมดจากแปลงตั้งแต่ยังมีขนาดเล็กและเมื่อวัชพืชเปลี่ยนสภาพเป็นไบเล้งคูให้ทำการกำจัดบ่อยครั้งให้ย่อยสลายในฤดูฝนให้มากจะช่วยให้มีเศษวัชพืชเหลือตกค้างในฤดูแล้งน้อยลงมาก

5.6 สำรวจัตรารอดตายและความเจริญเติบโต สำรวจัตรารอดตายและความเติบโตเป็นการประเมินผลการทำงานที่ผ่านมามีความสำคัญหรือผิดพลาดประการใดเพื่อจะได้แก้ไขได้ในปีต่อไปข้อมูลที่ต้องสำรวจคือ

- **เปอร์เซ็นต์รอดตาย** คือจำนวนต้นยางพาราที่รอดตายในแต่ละปีการปลูกยางพาราโดยทั่วไปควรมีจำนวนต้นรอดตายในปีแรกไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ปีที่สองไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 และปีที่สามไม่น้อยกว่าร้อยละ 95 จึงจะประสบผลสำเร็จ

- **ความโตทางเส้นรอบวงระดับอก** (Girth at Breast high) หรือเรียกย่อว่า GBH คือความโตทางเส้นรอบวงในระดับ 1.50 ม. ใช้หน่วยวัดเป็นเซนติเมตรยางพาราเป็นพืชโตเร็ว

- **ความสูง** ต้นยางพาราจะมีความสูงเฉลี่ยเมื่อโตพร้อมกรีดที่อายุ 6-7 ปีประมาณ 12- 15 เมตรตามลักษณะของแต่ละชนิดพันธุ์และการจัดระยะปลูกดังนั้นความสูงเฉลี่ยทุกปีน่าจะเพิ่มขึ้นปีละ 2 เมตรเป็นอย่างน้อยถ้าเริ่มปลูกทันในเดือนพฤษภาคมของทุกปีการวัดความสูงวัดจากพื้นดินถึงเรือนยอดนิยมใช้หน่วยวัดเป็นเมตร

ช่วงเวลาของการดำเนินการควรดำเนินการเมื่อต้นยางพาราชะงักการเจริญเติบโตจากความแห้งแล้งประมาณเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์ของทุกปีข้อมูลทั้งสามอย่างสามารถตรวจวัดพร้อมกันได้จำนวนต้นที่เป็นตัวอย่างที่ใช้ตรวจวัดขึ้นอยู่กับปริมาณพื้นที่ที่ปลูกโดยข้อเท็จจริงแล้วหากสำรวจตรวจวัดได้ถึง 100% ข้อมูลจะถูกต้องมาก

6. การเก็บเกี่ยวผลผลิตน้ำยางพารา

6.1 การเตรียมการก่อนกรีดยางพารา เมื่อยางพาราที่ปลูกไว้มีอายุ 6 – 6.5 ปีเต็มจะต้องทำการตรวจสอบดูว่ายางพาราที่ปลูกไว้มีขนาดโตที่จะทำการกรีดยางได้ประมาณร้อยละเท่าใดโดยการวัดความโตทางเส้นรอบวงที่ระดับอกว่ามียางพาราที่โตเกิน 50 ซม.จำนวนเท่าใดทำเครื่องหมายไว้ให้ชัดเจนโดยอาจจะใช้สีแดงทาไว้เป็นรูปเครื่องหมายใดก็ได้การเปิดกรีดในปีแรกควรมีจำนวนต้นที่ได้ขนาดมากกว่า 50% ของจำนวนปลูกทั้งหมดปัจจุบันนิยมกรีดยางพาราหน้าแรกที่สูง 75 ซม. ขนาดของลำต้นอาจจะเล็กกว่าเดิมได้บ้างแต่ไม่ควรต่ำกว่า 45 ซม.หากมีจำนวนต้นที่กรีดได้น้อยกว่า 50% ให้เปิดกรีดในปีที่ 7 ซึ่งสามารถกรีดได้ทุกต้นแล้วยกเว้นต้นที่ปลูกซ่อมในปีที่ 2 และยังมีขนาดเล็ก

6.2 การกรีดยางระบบการกรีดยางของสวนป่า ใช้ระบบการเปิดหน้ากรีด 1/3 ของลำต้น กรีด 2 วันหยุด 1 วัน

ข้อปฏิบัติของผู้กรีดยางพาราในแปลงกรีดผู้กรีดยางจะต้องปฏิบัติในเรื่องต่างๆดังนี้

ก. ตำแหน่งที่จะทำการเปิดกรีดยางพาราโดยทั่วไปจะเปิดกรีดที่ระดับความสูง 1.50 เมตรเหนือรอยเท้าข้างแต่จากการวิจัยของสถาบันวิจัยยางแนะนำว่าเฉพาะหน้ากรีดแรกให้เปิดกรีดที่ความสูง 75 ซม. เหนือรอยเท้าข้างจะเหมาะสมที่สุด

ข. กรีดยางจากซ้ายบนมาขวาล่างให้มีความลาดเอียงของหน้ากรีดประมาณ 35 องศา ก่อนเปิดกรีดจะต้องทำรอยขีดหน้าหลังเพื่อไม่ให้หน้ากรีดล้าไปด้านหนึ่งด้านใดและนำลวดรับจอกยางมาผูกไว้ต่ำจากหน้ากรีดประมาณ 6 - 8 นิ้วในร่องรอยขีดด้านหน้าต่ำกว่าหน้ากรีดประมาณ 4 นิ้วให้ปักลื่นยางเพื่อรับน้ำยางลงจากรับน้ำยาง

ค. การกรีดยางแต่ละครั้งต้องสูญเสียเปลือกน้อยที่สุดไม่เกินครึ่งละ 2-3 มิลลิเมตรในหนึ่งเดือนสูญเสียเปลือกไม่เกิน 3 ซม.

ง. กรีดยางทุกวันที่ฝนไม่ตกระหว่างเวลา 04.00 - 06.00 น. เริ่มเก็บน้ำยาง 06.00 - 08.00 น. วันไหนกรีดยางไม่ได้ให้แจ้งให้เจ้าของสวนยางพาราทราบการเปิดกรีดยางสัปดาห์แรกให้หยางจกรับน้ำยางไว้เพื่อทำเศษยางเมื่อน้ำยางเริ่มไหลดีแล้วจึงเก็บน้ำยางสดส่งจุดซึ่งในกรณีขายน้ำยางสดหรือนำไปแปรรูปที่โรงงานกรณีทำยางแผ่นดิบหลังการเก็บน้ำยางแต่ละครั้งให้คว่ำจอกไว้ที่ลวดรับน้ำยางแม้จะมีน้ำยางไหลอยู่ก็ตามเพื่อป้องกันกรดในอากาศหรือที่มาพร้อมน้ำฝนไปตกค้างอยู่ในจอกยางซึ่งจะทำให้จอกยางสกปรกทำให้น้ำยางที่กรีดวันต่อไปแข็งตัวในจอกได้

จ. ไม่กรีดยางในวันที่ฝนตกจนหน้ากรีดเปียกชื้น

ฉ. เศษยางทุกประเภทเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นให้รวบรวมส่งเจ้าของสวนยางพาราเพื่อนำไปจำหน่ายแบ่งผลประโยชน์ตามข้อตกลง

ช. ผู้กรีดยางต้องพยายามป้องกันเชื้อราสมดินในหน้ากรีดที่ผ่านมาแล้วทุกเดือน

ซ. อุปกรณ์ที่ใช้ในการกรีดยางอันได้แก่มีดกรีดยางหินลับมีดกรีดยางเครื่องให้แสงสว่างในเวลากลางคืนถึงเก็บรวบรวมน้ำยางสดเป็นอุปกรณ์ส่วนตัวที่ผู้กรีดยางต้องหามาด้วยตนเอง

ทั้งนี้ จำนวนวันกรีดรวมต่อปีไม่ควรเกิน 160 วัน

6.3 การเก็บรวบรวมน้ำยางสด

ต้นยางพาราที่ได้ทำการกรีดยางทุกต้นจะมีน้ำยางสดไหลลงจอกที่หยางรับไว้ประมาณ 2-3 ชั่วโมงส่วนใหญ่จะหยุดไหลช่วงเวลากลางคืนหรือช่วงเวลาที่ฝนตกในแปลงกรีดด้วยหากเป็นช่วงอากาศหนาวเย็นจะไหลนานกว่าช่วงอากาศร้อนผู้กรีดยางจะต้องใช้การสังเกตเองเมื่อน้ำยางพาราส่วนใหญ่หยุดไหลแล้วผู้กรีดยางพาราจะเก็บน้ำยางพาราลงถังเก็บซึ่งเป็นถังปากกว้างเท่ากันถึงเมื่อเก็บน้ำยางหมดทุกต้นแล้วจึงเทใส่ถังที่มีฝาปิดเพื่อการขนส่งเมื่อรวบรวมน้ำยางได้แล้วก็จะเข้าสู่ขบวนการจำหน่ายต่อไป

6.4 การคำนวณผลผลิตรายปี

การคำนวณผลผลิตเพื่อประมาณการเป้าหมายรายปี ดำเนินการดังนี้

- กรณีแปลงเปิดกรีดหลัง 3 ปีขึ้นไป ได้จากการเก็บสถิติย้อนหลังรายแปลงของสวนป่าเพื่อหาค่าเฉลี่ยต่อไร่ จากนั้นจึงนำมาใช้คำนวณประมาณการเป้าหมายปีถัดไป ดังสมการ

ค่าเฉลี่ยปริมาณผลผลิตน้ำยางพารารายแปลง (กก./ไร่) x พื้นที่ (ไร่) = เป้าหมายรายแปลง

- กรณีแปลงเปิดกรีด 1-3 ปีแรก การคำนวณผลผลิตจากการอ้างอิงข้อมูลผลผลิตจากสถาบันวิจัยยาง ดังสมการ

ข้อมูลผลผลิตยางเปิดกรีดตามอายุ 1-3 ปี รายแปลง (กก./ไร่) x พื้นที่ (ไร่) = เป้าหมายรายแปลง

ตารางแสดงข้อมูลอัตราผลผลิตยางพาราตามอายุการเปิดกรีดยางพาราพันธุ์ RRIM 600

ปีกรีด	1	2	3
ผลผลิต (กก./ไร่)	171	233	280

ดังนั้น ผลรวมของเป้าหมายรายแปลง = เป้าหมายผลผลิตยางพาราประจำปี

7. การทำไม้ยางพารา

ไม้ยางพาราเป็นผลผลิตสุดท้ายที่เจ้าของสวนยางพาราจะได้รับเมื่อครบรอบตัดฟันหรือเมื่อหยุดกรีดยางพาราแล้วเนื้อไม้ยางพารามีประโยชน์ในวงการอุตสาหกรรมมากราคาดจะขึ้นลงตามปัจจัยต่างๆหลายประการเช่นภาวะความต้องการของตลาดโลกขนาดของไม้จำนวนของต้นยางพาราที่คงเหลือ ความใกล้เคียงจากตลาดหรือท่าเรือสภาพพื้นที่ปลูกเส้นทางคมนาคมฤดูกาลและราคารายางพาราแผ่นดิน และราคาน้ำยางสดเป็นต้น

ภาวะความต้องการของตลาดโลกเนื้อไม้ยางพาราส่วนใหญ่จะส่งออกไปขายยังต่างประเทศมีผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปในประเทศบ้างแต่ไม่มากนักเมื่อตลาดโลกมีความต้องการเนื้อไม้ยางพารามาก ราคาไม้ยางพาราในประเทศก็จะปรับตัวสูงขึ้นด้วย

ขนาดของไม้และลักษณะต้นยางพาราต้นยางพาราขนาดใหญ่แปรตรงสามารถนำไปปอกเป็นไม้วีเนียร์ทำผิวไม้อัดได้หรือแปรรูปเป็นไม้หน้ากว้างตั้งแต่ 6 นิ้วขึ้นไปราคาซื้อขายในส่วนจะสูงกว่าไม้ขนาดเล็กซึ่งใช้ประโยชน์ได้น้อยกว่าขนาดของไม้ยางพาราและลักษณะของต้นยางพาราขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์ยางพาราพันธุ์ RRIM 600 มีขนาดเล็กกว่ายางพาราพันธุ์ GT 1 และ PB 235 แต่พันธุ์ PB 235 มีลำต้นเปลาตรงกว่าพันธุ์ GT 1 สภาพดินที่ปลูกยางพารายางพาราชนิดเดียวกันปลูกในดินร่วนปริมาณน้ำฝนมากย่อมมีขนาดใหญ่กว่าส่วนที่ปลูกในพื้นที่ดินทรายและปริมาณน้ำฝนน้อยและอายุของต้นยางพาราต้นยางพาราที่อายุมากย่อมมีเนื้อไม้มากกว่าต้นยางพาราที่อายุน้อยกว่า

จำนวนของต้นยางพาราที่คงเหลือในการคำนวณราคาเพื่อซื้อขายไม้ยางพารายืนต้นจะต้องคำนึงถึงขนาดและจำนวนต้นยางพาราด้วยการซื้อขายมักจะตกลงราคาเป็นไร่โดยคิด 1 ไร่มีจำนวนต้นยางพารา 70 ต้นหากมีต้นยางเหลืออยู่น้อยจำนวนไร่ที่ใช้ในการจ่ายเงินจะน้อยกว่าพื้นที่จริงด้วยเช่นมีพื้นที่ปลูกยางพารา 10 ไร่แต่มีต้นยางพาราคงเหลือ 560 ต้นผู้ซื้อจะคิดราคาให้ = $560/70 = 8$ ไร่เท่านั้น

ความใกล้เคียงจากตลาดหรือท่าเรือผู้ซื้อต้นยางพาราจากสวนยางมักนำไปแปรรูปที่โรงเลื่อยไม้ยางพาราตามท้องที่ต่างๆหากสวนยางพาราอยู่ไกลจากโรงเลื่อยมากราคาก็ต้องต่ำกว่าสวนยางพาราที่อยู่ใกล้โรงงานแปรรูปไม้ยางพาราก็ต้องส่งเนื้อไม้ที่แปรรูปแล้วไปยังโรงงานอื่นๆหรือท่าเรือตลาดของไม้แปรรูปยางพาราส่วนมากจะอยู่ที่กรุงเทพฯหรือชานเมืองดังนั้นราคาเนื้อไม้ยางพาราในภาคตะวันออกจึงสูงกว่าราคาเนื้อไม้ยางพาราในภาคใต้

สภาพพื้นที่ปลูกยางพาราที่ปลูกในพื้นที่ลาดชันการทำไม้ออกยากกว่ายางพาราที่ปลูกในพื้นที่ราบราคาซื้อขายย่อมต่ำกว่ายางพาราในพื้นที่ราบ

เส้นทางคมนาคมเป็นปัจจัยสำคัญในการขนส่งไม้ยางพาราไปโรงงานแปรรูปยางพาราที่ปลูกไว้ริมถนนที่สามารถใช้ขนส่งได้ทุกฤดูกาลราคาจะดีกว่ายางพาราที่ปลูกไกลเส้นทางคมนาคมที่ผู้ซื้อจะต้องทำทางเข้าไปขนไม้ยางพาราบางครั้งเป็นทีตาบอดจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการขนส่งผ่านสวนยางพาราเจ้าอื่นราคาซื้อขายจะต่ำกว่ากรณีแรก

ฤดูกาลเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดราคาซื้อขายไม้ยางพาราเช่นกันพ่อค้าชอบซื้อเนื้อไม้ในฤดูร้อนเพราะการขนส่งสะดวกแต่คนขายหรือเจ้าของสวนชอบขายในฤดูฝนเพราะในช่วงฤดูร้อนยังกรีดยางพาราได้ดังนั้นราคาซื้อขายไม้ยางพาราในฤดูฝนจึงถูกกว่าในฤดูร้อน

ราคายางพาราแผ่นดิบและราคาน้ำยางสดในขณะที่ราคาน้ำยางสดหรือยางพาราแผ่นดิบมีราคาดีเจ้าของสวนจะชะลอการขายต้นยางพาราราคาไม้ยางพาราในขณะนั้นจึงสูง

การจัดทำแผนการทำไม้ 25 ปี

สวนป่าจะดำเนินการสำรวจกำลังผลิตไม้ประจำปีโดยนับตั้งแต่ปี 2556 จะเป็นการสำรวจ 100% ของพื้นที่ เพื่อจัดทำและปรับปรุงแผนการทำไม้ให้สอดคล้องกับอายุต้นยางพารา, ปริมาณกำลังผลิต และนโยบายของ อ.อ.ป. และคำนวณหาปริมาณความเพิ่มพูนรายปี (Annual Yield Increment : AYI) เพื่อประกอบการพิจารณาแผนการทำไม้ประจำปี

สมการคำนวณปริมาตรไม้ยางพาราพันธุ์ RRIM 600

$$v = 4E-05g^{2.1963}$$

v = ปริมาตรไมยาง (ลบ.ม.)

g = เส้นรอบวงของลำต้น (ซม.)

ที่มา : นายอารักษ์ จันทูมาและคณะ.2548. สถาบันวิจัยยาง,กรมวิชาการเกษตร

การคำนวณหาน้ำหนักไม้พื้น และกิ่ง

ไม้พื้น (ไม้ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางน้อยกว่า 3 ซม.) $Y = 0.0131X^{2.5879}$

กิ่ง (ไม้ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3-5 ซม.)

$$Y = 0.0187X^{2.3832}$$

เมื่อ Y คือ น้ำหนักไม้ (หน่วย : กิโลกรัม)

X คือ ค่าเส้นผ่านศูนย์กลางที่ระดับความสูง 1.0 ม. (หน่วย : ซม.)

ที่มา : ศูนย์วิจัยป่าไม้ประเทศฟินแลนด์ (LUKE) และคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สมการคำนวณปริมาณความเพิ่มพูนรายปี (Annual Yield Increment : AYI)

$$AYI = \text{ปริมาตรไม้ (ลบ.ม.)} / \text{อายุ (ปี)} / \text{พื้นที่ (ไร่)}$$

การเตรียมการก่อนตัดฟัน ก่อนจะมีการโค่นล้มตัดฟันจะต้องมีขั้นตอนในการดำเนินงานตามลำดับดังนี้

1)แจ้งขอรับเงินสงเคราะห์จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) การขายยางพาราแผ่นดิบและน้ำยางสดปัจจุบันเมื่อมีการแปรรูปน้ำยางและส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศรัฐบาลจะหักค่าพรีเมียม (Premium) ไว้ส่วนหนึ่งเพื่อมอบให้สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางพาราเมื่อมีการโค่นยางพาราแปลงเก่าและปลูกใหม่ในปี พ.ศ. 2549 จะจ่ายให้เกษตรกรไร่ละ 7,300.-บาทในเวลา 6 ปีดังนั้นก่อนจะตัดโค่นต้นยางพาราประมาณ 2 ปีเจ้าของสวนต้องติดต่อสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางในบริเวณใกล้เคียงซึ่งทางสกย. จะมาตรวจสอบรายละเอียดต่างๆและกำหนดช่วงเวลาการรับทุนให้

2)การขายไม้ยางพาราเมื่อสกย. อนุมัติกองทุนให้แล้ว สวนป่าจะต้องดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับการทำไม้ยางพาราของ อ.อ.ป. ซึ่งโดยปกติแล้วจะดำเนินการกำหนดราคาขายเป็นไร่ เมื่อได้ผู้รับซื้อ สวนป่าจะดำเนินการส่งมอบพื้นที่ให้แก่ผู้รับซื้อเพื่อดำเนินการทำไม้ยางพาราในแปลงออกทั้งหมด (Clear Cutting) โดยใช้แรงงานคน ผสมผสานกับการใช้เครื่องจักรกล ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ อ.อ.ป. เป็นผู้ควบคุมการทำไม้ให้เป็นไปตามสัญญาซื้อขาย เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น จะมีคณะกรรมการตรวจรับพื้นที่เพื่อดำเนินการปลูกทดแทนในพื้นที่ทำไม้ต่อไป

3)การเบิกจ่ายค่างวดจากสกย. สกย.จะไม่จ่ายเงินให้ในครั้งเดียวแต่จะจ่ายให้เป็นงวดๆบางงวดเป็นการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชหรือปุ๋ยสกย. จะจ่ายเป็นสารเคมีและปุ๋ยให้แทนเงินสดเจ้าของสวนยางพาราจะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่สกย. กำหนดหนดโดยเคร่งครัดเมื่อดำเนินงานเสร็จแต่ละงวดให้รายงานสกย. สกย.จะส่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบถูกต้องแล้วจึงจะจ่ายค่างวดต่อไป

กระบวนการดำเนินงานควบคุมตรวจสอบติดตามด้านการทำไม้ (Chain of Custody : CoC)

- 1) สวนป่าดำเนินการทำไม้ตามแผนการทำไม้ 25 ปี และเป้าหมายการผลิตตามแผนธุรกิจประจำปี โดยขออนุมัติดำเนินการทำไม้กับทางองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้และเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสำรวจกำลังผลิตและวิธีการจำหน่ายไม้
- 2) เมื่อได้รับอนุมัติแผนการทำไม้ สวนป่ายื่นหนังสือกรมป่าไม้เพื่อแจ้งความประสงค์ขอทำไม้ ออกกรมป่าไม้จะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ดำเนินการสำรวจกำลังผลิต 100% และสวนป่าชำระค่าธรรมเนียมค่าขายไม้แก่กรมป่าไม้ตามระเบียบ
- 3) สวนป่าดำเนินการยื่นความประสงค์ขอรับทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเขตท้องที่
- 4) คณะกรรมการสำรวจกำลังผลิตฯ รายงานผลการสำรวจ และกำหนดวิธีการจำหน่ายไม้ยางพาราให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ทราบ และพิจารณาอนุมัติ พร้อมแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดราคาค่าขึ้นดําเสนอองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เพื่อพิจารณาอนุมัติ
- 5) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการประกาศประมูลขายไม้ยางพารา, ผู้ควบคุมการทำไม้, ผู้ควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ และคณะกรรมการตรวจรับพื้นที่หลังการทำไม้
- 6) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ หรือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต (ตามแต่กรมมอบอำนาจ) ดำเนินการประกาศประมูลขายไม้ยางพารา เมื่อครบตามกระบวนการได้ผู้ชนะการประมูลและดำเนินการจัดทำสัญญาซื้อขายแล้ว จะรายงานสำเนาสัญญาซื้อขายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขต และสวนป่าทราบ เพื่อดำเนินการส่งมอบพื้นที่ทำไม้
- 7) เจ้าหน้าที่ควบคุมการทำไม้ ดำเนินการควบคุม/ดูแลให้ผู้ซื้อตามสัญญาดำเนินการโค่นล้มไม้ ตัดปลายไม้ ชักลาก ถอนตอไม้ ขนย้ายไม้มาไว้ริมทางตรวจการณ์โดยรถแทรกเตอร์ล้อยาง และตัดทอนไม้ริมทางตรวจการณ์ เพื่อขนย้ายไม้ขึ้นรถบรรทุก โดยใช้รถคิบบ์/แรงงานคน
- 8) สวนป่าออกหนังสือกำกับกับการเคลื่อนย้ายไม้ยางพาราจำนวน 2 ชุด (ต้นฉบับ/คู่ฉบับ) ให้ผู้ซื้อ เพื่อขนส่งไม้ไปยังโรงงาน/โรงซัง(ต่อรอบการซัง)
- 9) โรงงาน/โรงซังดำเนินการซังน้ำหนัก เจ้าหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนย้ายไม้ตรวจสอบ และลงรายละเอียดตามหนังสือกำกับกับการเคลื่อนย้ายฯ สวนป่าเก็บต้นฉบับ และมอบคู่ฉบับให้ผู้ซื้อ
- 10) เมื่อผู้ซื้อดำเนินการทำไม้เสร็จสิ้นตามสัญญา คณะกรรมการตรวจรับมอบพื้นที่ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่ทำไม้ และรายงานผลให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใต้ทราบ

ตารางแสดงข้อมูลการสำรวจเปอร์เซ็นต์รอดตายและปริมาตรไม้ในพื้นที่แปลงให้ผลผลิต
ของสวนป่าห้วยน้ำขาว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เขตหาดใหญ่ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคใ

ลำดับ ที่	แปลง ปี รับ มอบ	แปลง ปี รื้อ ปลูก	ชนิด พันธุ์	เนื้อที่ เศรษฐกิจ GPS (ไร่)	อายุ (ปี)	จำนวนต้น	% รอด ตาย	% ต้น กรีดได้	ปริมาตรไม้ ทั้งแปลง (ลบ.ม.)	ปริมาตร ไม้เฉลี่ย (ลบ.ม./ ไร่)	น้ำหนักไม้พิน (ก.ก.)	น้ำหนักไม้กึ่ง (ก.ก.)	ความ เพิ่มพูน (ลบ.ม./ ไร่/ปี)
1	2520	2544	PB 235	342.924	15	15,176	98.66	61.60	9580.063	27.936	353,523.174	260,641.980	0.56
2	2520	2545	RRIM 600	32.696	14	1,260	96.27	90.87	585.766	17.916	403,055.022	307,148.609	0.78
3	2521	2534	RRIM 600	111.321	25	6,915	99.46	57.06	3,767.565	37.935	928,593.099	672,970.200	0.44
4	2521	2542	BPM 24	364.106	17	12,869	98.14	73.88	4,578.903	15.024	53,831.176	40,120.967	0.67
5	2521	2550	RRIM 600	43.785	9	2,715	99.30	99.30	621.849	14.828	49,988.409	39,961.896	0.93
รวมทั้งสิ้น				894.832		38,935.00	52.80		19,134.146	22.72	1,788,990.880	1,320,843.651	0.68

